Dřevohostický zpravodaj

Hlavní nedělní program letošních dechovek zahájil orchestr ZUŠ ze Zábřehu na Moravě

3 - 2009

Neslibuj, že vykonáš, nechlub se, žes vykonal, ale ponech svým skutkům, aby za tebe mluvily.

J. A. Komenský

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlik, Jaroslav Dopita
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	10 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, říjen 2009, číslo 3/2009
Grafická úprava:	Miloslav Flašar
Tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov

Uzávěrka příštího čísla: 5. ledna 2010

Úvodník

Léto s konečnou platností skončilo a spolu s ním odešly z dřevohostické kulturní scény i nejrůznější aktivity ryze prázdninového charakteru. Mimo každoročně plánované kulturní akce – Setkání dechových hudeb v Dřevohosticích, Rockový festival, Dřevohostický folkáč, se na obohacení kulturního a společenského dění významnou měrou podílely všechny neziskové organizace. Přesto bych se zmínil o jedné pro Dřevohostice významné události a tou je otevření hasičského muzea, které se uskutečnilo dne 29. srpna 2009. Brigádnické hodiny hasičů, které odpracovali na úpravách sklepních prostor a zajištění exponátů, snad nelze ani spočítat. K slavnostnímu otevření muzea byli přizváni významní hosté, čelní představitelé profesionálních i dobrovolných hasičských sborů. Naši hasiči si právem zaslouží naše poděkování za dobře odvedenou práci.

Není dne, abychom neslyšeli o dopadu celosvětové krize do všech odvětví našeho státního hospodářství. Ani obecní příjmy nejsou touto krizí ušetřeny. K 31. 8. letošního roku máme propad v daňových příjmech od státu 1,5 mil. Kč. Připočítáme-li k tomu dluhovou povinnost, která činí 3,24 mil. Kč, jsme nuceni přehodnotit původní záměry oprav, omezovat nové investice a rezervy použít na dofinancování dotačních projektů. Dlouhodobý účinek propadu povede k minimalizaci investičních i rozvojových aktivit v našem městečku. Prioritou bude zabezpečit údržbu, jak na budovách v majetku městečka, tak i na veřejných prostranstvích, případně dofinancování obdržených dotačních projektů. Velmi nepříznivý vývoj daňových příjmů v letošním roce zásadně ovlivní sestavování obecního rozpočtu na rok 2010.

Rada městečka se zabývá podněty našich spoluobčanů, kteří stále více upozorňují na dění, které negativně ovlivňují pohled na naše městečko, a nemalou měrou také přispívá ke zhoršování mezilidských vztahů. Např. pití alkoholu na veřejnosti, obtěžování sousedů kouřem, pobíhání psů atd. Rada městyse plánuje připravit pro zastupitelstvo obecně závazné vyhlášky, které nejen budou usměrňovat tyto „aktivity“, ale budeme moci sáhnout i k nepopulárnímu opatření jako jsou sankce.

Nastává podzimní čas se vším, co k němu patří. I na tuto dobu je pro naše občany připravena celá řada kulturních i společenských akcí. Náš kulturní kalendář je velmi bohatý, a tak se máme na co těšit.

Stanislav Skýpala, starosta

Sloupek místostarosty

Sestřelením vlády uprostřed předsednictví EU udělali naši politici před pár měsíci z České republiky opět klauna Evropy. Pak se dohodli na rozpuštění sněmovny, aby hned následně své dohody porušili a dovedli zemi téměř k ústavní krizi. Česká politická scéna krachovala a místy to byla pro normálního občana nepřehlédnutelná džungle. Teď zjišťujeme, že vše špatné může být k něčemu dobré. V této zemi je asi dobré, když nevládnou politici, ale finančníci. Byl prosazen šetrný rozpočet a úřednická pravdomluvnost dočasné vlády se také musí líbit. Omezení státních výdajů bude ještě bolet, dotkne se nás všech, ale je dobré, že se s ozdravnou kúrou již začalo a nečekalo, až bude ještě hůře.

Koncem srpna jsme i my posoudili „zdraví" našeho obecního rozpočtu. Oproti stejnému období roku 2008 jsme od státu neobdrželi 1,5 mil Kč, a tak naše rozhodnutí o zahájení dalších investičních akcí bylo jednoznačné: plánovaná oprava chodníků na náměstí a na ulici Bystřické se nebude zahajovat. Je mrzuté, že to odnesly zrovna chodníky, které jsou ve velmi špatném stavu, ale peníze chybí a do finančního dobrodružství se rozhodně nemíníme pouštět. Pro letošek jsme raději zvolili variantu podstatně levnější, a to rekonstrukci chodníků vlastní stavební skupinou. Začalo se již v červenci na ul. Bystřické, v blízkosti pohostinství pana Fuksy, ovšem to byl krátký úsek necelých padesáti metrů, který sotva prověřil, zda na to naše skupina o počtu tří pracovníků vůbec má a zda se podaří chodníky v přijatelné kvalitě opravit. Teprve o něco později, začátkem září, začala rekonstrukce na ulici Lány a v současné době probíhají opravy od křižovatky Mlýnská–Zámecká po most vedoucí na Lány. Pokud počasí dovolí, chtěli bychom ještě letos pokračovat v opravě na ul. Lapač.

Zatím bez nějaké publicity pokračujeme v přípravě projekčních prací akce, která se nazývá „Cyklostezka Moštěnka“. Trasa je plánována z obce Vlkoš, přes Horní Moštěnici, Beňov, Čechy, Dřevohostice až do Křtomile, kde by měla navazovat na další projektovanou cyklotrasu, vedoucí sousedním mikroregionem. Právě v úseku Domaželice–Turovice–Dřevohostice je dokumentace již zpracována, zdá se, že v tomto úseku jsme před ostatními trochu v předstihu a tak by se s realizací mohlo začít zrovna tady. Před námi jsou však jednání s vlastníky pozemků v celé délce trasy a teprve potom se uvidí, jak reálné jsou naše záměry v této oblasti.

Čištění vodního příkopu Valy

V obdobné fázi je také stav projektové dokumentace akce „Oprava toku Lutětínky“. Požadavky na opravu koryta toku vzešly ze strany Zemědělského družstva Dřevohostice a ze strany vedení městečka. Na konci loňského roku byl zpracován investiční záměr a letos na jaře představil zástupce projekční organizace vypracovaný projekt. Pro nás nejdůležitější úsek od zaústění do říčky Bystřičky po betonové přemostění potůčku u ZD by měl být vyspraven kamennou rovnaninou a břehy by měly být řádně zpevněny. Svahy koryta jsou totiž zborceny, komunikaci nad Lutětínkou hrozí zřícení do průtočného profilu potůčku, navíc zde hrozí i nebezpečí pro klienty Domova Adam, které lákají skrýše v náletových porostech u vody. Investor akce, což je Zemědělská a vodohospodářská správa Kroměříž, věří, že by se finance na tuto opravu mohly najít v příštím roce.

Na žádost našeho městečka pořizuje Odbor rozvoje Magistrátu města Přerova Změnu č. 2 územního plánu obce z důvodu pozdější výstavby rodinných domků ve školní zahradě. Práce postupují pomalu, společné jednání zainteresovaných organizací nad zkreslenou změnou ÚP proběhlo začátkem září bez výraznějších připomínek k navrhovanému řešení, nyní běží odvolací lhůty a pokud nevzniknou další komplikace, může se naše zastupitelstvo k dokumentaci vyjádřit koncem letošního roku.

Letos o něco dříve než loni jsme začali s vyčištěním příslušného úseku vodního příkopu „Valy“ kolem místního zámku. Práce dobře a zodpovědně provedla fy. Ekoagrostav, která dala svou mechanizací svahům ten správný sklon pro budoucí snadnou údržbu. Dříve nevhodně provedené napojení výpustě vodního příkopu do kanalizace bylo zrušeno. Téměř 3 metry hlubokým výkopem a usazením nového potrubí byl přepad vodní hladiny z Valů sveden přímo do říčky Bystřičky. Srovnání terénu a položení drobného kameniva na korunu hráze k vytvoření chodníku pro chodce zajistil L. Hradil a tak před zahájením 2. společného sázení stromů aleje zbývá provést již jen drobné terénní úpravy, se kterými si poradí naši pracovníci.

V prvních dnech měsíce srpna byla stavebně dokončena rekonstrukce suterénních prostor levého křídla předzámčí na muzeum hasičské techniky, které je svým zaměřením jediné na Přerovsku. Podstatná část finančních prostředků na rekonstrukci byla směrována z rozpočtu městečka, rozhodně však této investice nelitujeme, ba naopak, muzeum bude jistě turistickým lákadlem a dalším příspěvkem k zatraktiv-

Odvětrávací vzduchotechnické zařízení u školní kuchyně

nění zámku. Těsně před letošním Setkáním dechových hudeb se podařilo v prvém poschodí zámku otevřít prostory nových moderních dámských a pánských toalet. Z původně určených prostor tomuto zařízení vyčleněných se muselo odstoupit a vybudovat toalety na protější straně zámeckého křídla, než byl původní záměr, v místech dle požadavku památkářů. Bylo to o něco složitější, nemohly být využity původní rozvody vody ani vnitřní kanalizace, navíc vzhledem k vedení vzduchotechniky se musel instalovat snížený podhled v místnosti a také dispoziční řešení místa pro invalidy se zpočátku zdálo být problematické. Variant řešení nebylo mnoho, věřím, že jsme vybrali tu nejlepší a tím rozsekli další důležitý uzel při modernizaci prvého poschodí zámku.

Možná jste postřehli, že v jídelně místní základní školy se letos po prázdninách začalo s vařením obědů o pár dnů později. Příčinou bylo dokončení modernizace školní kuchyně, o které jsem vás informoval již v minulém čísle zpravodaje. Po určitých „tahanicích“, které vždy doprovázejí převzetí větší investiční akce, se konečně podařilo podepsat závěrečný protokol a akce byla zdárně ukončena. Dnes je kuchyň vybavena moderním zařízením na výdej stravy, které je srovnatelné s všeobecným vyšším standardem, byla zakoupena velkokapacitní myčka, která škole chyběla, až to bolelo, a myslím si, že když se zeptáte samotných kuchařek, vyjádří s modernizací kuchyně jen spokojenost. Přetrvávají však původní, dnes již méně vhodné kotle na vaření a také bude nutno později instalovat konvektomat, což je multifunkční zařízení na přípravu jídel. Pro školu a pro zlepšení stravování našich dětí bylo uděláno tímto krokem maximum, škola si to už dávno zasloužila a tak ať se zde vaří stále jen dobrá jídla, tak jako tomu bylo doposud.

Dobrou chuť a příjemně prožitý podzim vám přeje *Petr Dostál*

Pomáhejme si při odklízení sněhu

Ještě před pár dny u nás panovala tropická vedra, pak přišlo babí léto a teď již s obavami musíme přemýšlet o zimě a o sněhu. Za pár týdnů může sněžit a nám nový, tzv. „chodníkový“ zákon ukládá postarat se o chodníky, které dříve uklízeli lidé, žijící v blízkých domech. Možností jak zákonu alespoň částečně vyhovět je několik: dále uklízet jen veřejná prostranství a ostatní chodníky proti pádu a případnému zranění

chodců pojistit, nebo uklízet jen jeden chodník v ulici a tím zajistit průchodnost ulice.Můžeme také přijmout dalších až pět pracovníků z Úřadu práce, ovšem jde o nárazové zaměstnání, třeba jen na pár dnů v měsíci a shánět je pak, aby ve čtyři ráno na úklid chodníků nastoupili, je další problém. Na málo používané chodníky se také dají rozmístit cedulky s nápisem: „Vstup na vlastní nebezpečí“, ale tímto směrem neuvažujeme. Jsou to vše jen takové nápady. Každopádně víme, že nás to bude stát těžké peníze, které v rozpočtu plánovány nebyly a také víme, že mít uklizené chodníky po celé obci v optimálním čase dle přání jednotlivých občanů je nereálné (chodníků v obci je více než sedm kilometrů). A tak asi bude nejjednodušší před vás předstoupit a poprosit vás, abyste i nadále sníh před svými domy uklízeli, abyste nám pomáhali a abyste projevili i kus trpělivosti. V žádném případě se zákonem uložené povinnosti nezříkáme. Není však cílem čistit vše a za jakoukoli cenu. Chodníky budou rozděleny podle důležitosti a podle toho je budeme uklízet. Pan kastelán Kasperlik nebo pan Skříček budou začínat o půl páté ráno, projedou od zámku uličkou podél Gardavských na náměstí, obkrouží náměstí dokola a přejedou na autobusové nádraží. Pak se bude pokračovat ul. Bystřickou na Chaloupky, k lávce přes Bystřičku a ulicí Školní ke školce a škole tak, aby tento úsek byl dokončen cca do půl osmé hodiny ranní. Přejede se přes Lány na ul. Mlýnskou a po uklizení Mlýnské přijde na řadu Zámecká a kratší pauza v zámku na občerstvení. Přejezdem opět přes uličku se stroj dostane ke zvonici a na ul. Novosady, později kolem kostela na Dolní a Lesní. Samozřejmě, že pánové nezapomenou ani na Chmelín a Lapač. Navýšení ploch pro úklid bude znamenat prodloužení doby úklidu celé obce, a tak se nedá říci časový harmonogram čištění ulic. Záleží také na vrstvě napadaného sněhu. V době největších sněhových přívalů budeme žádat o výpomoc technikou i ZD Dřevohostice nebo Výchovný ústav Dřevohostice a tak věřím, že si nakonec se sněhem všichni poradíme.

Doufám, že naši prosbu o spolupráci vyslyšíte, že nás chodníkový zákon a drahá zima strašit nemusí. Na leden se však moc netěším. *Petr Dostál*

Dechovky se líbily

Snad o žádném z posledních ročníků SDH nebylo předem tak živě diskutováno jako o tom letošním. Není také divu. Loňský ekonomický výsledek, kdy bylo nutno nemalý finanční schodek krýt z obecního rozpočtu, nemohli odpovědní hospodáři s obecními finančními zdroji nechat bez povšimnutí. K tomu přistoupila letošní hospodářská recese, respektive krize. Objevila se celá řada návrhů, sahajících od obrany již patnáctileté tradice, která by dechovky bez ohledu na náklady ráda ponechala v tradičním rozsahu, až po takové, které volaly po jeho radikálním omezení na jeden jediný den, jak tomu už dlouhá léta bývá na významných jihomoravských festivalech

a soutěžích. Shoda naopak byla, a to jak v organizačním štábu, tak i v zastupitelstvu obce, pokud jde o zachování úrovně, tedy o kvalitu pozvaných souborů.

O rozsahu akce bylo jednáno hodně dlouho. Nakonec bylo po pečlivém zvážení všech pro a proti přijato určité zkrácení, spočívající hlavně v přesunutí pátečního programu na sobotu a zrušení sobotního odpoledního koncertu. Hlavním důvodem tohoto kroku byly statistické údaje, které dokazovaly, že sobotní odpolední koncerty jsou méně navštěvované a nejvíce přispívají ke vzniku schodku. Nedělní program byl uchován v tradičním rozsahu. Objevily se samozřejmě jak ústní, tak i písemné připomínky a kritika, zaměřená zejména na kvalitu pozvaných souborů. Možná měl někdo oprávněné pochyby, možná někdo dobře neznal úroveň pozvaných souborů. Rozhodnou odpověď na tuto otázku však s konečnou platností mohly přinést až sobotní večer a pak celá neděle.

Je tradicí, že naše SDH jsou nerozlučně spojeny s tím, čemu Angličané říkají „fine arts", čímž rozumějí spojení hudby a výtvarného umění. V sobotu krátce po 17. hodině se otevřely výstavní síně malířských a sochařských prací ve druhém patře zámku.

Mohli jsme obdivovat drátěné šperky Aleny Čechákové, oleje Ireny Ščepákové a plejádu malířů a malířek, z nichž jen namátkou vyjímáme jména: Cizrny, Vrba, Žampachová, Černošek, Jablonská, Melišová, Bartošík, Čada, Kubartová atd., atd. Na chodbě v pravém křídle jsme se mohli poučit o dávnější historii Dřevohostic, jíž je také věnován jeden sál, oživit si sochařská díla velkého příznivce Dřevohostic, akademického sochaře Jiřího Lendra a konečně se obdivovat všemu, co Jiří Jakubál vypátral, našel, instaloval a pečlivě ošetřuje, aby zůstalo uchováno příštím generacím.

Brzy po sobotní 18. hodině se ozvaly první tóny dechové kapely **Věrovanka**, která byla letošním úvodním hudebním souborem. Kapela z nedaleké hanácké obce, vedená vynikajícím muzikantem panem Uhlířem, udělala od posledního vystoupení u nás znatelný krok kupředu. Jak by také ne, když Věrovanští už několikrát koncertovali v Holandsku, kde v roce 2001 získali první místo ve své kategorii a v letošním roce zde skončili ve zlatém pásmu! Po Pěnčíkově skladbě „Našel jsem pramínek" se představilo trio mažoretek z Dřevohostic, vyznamenané stříbrnou medailí, a po rázné polce jsme na parketu uvítali další mažoretky – tentokráte seniorky z Věrovan, vedené příjemnou bývalou učitelkou matematiky. Soubor uvedla vtipným veršováním, končícím roztomilým: „když se něco nezdaří – svedeme to na stáří". Statečné seniorky byly vystřídány dalším triem mladých z Dřevohostic a rovněž domácí dvojicí Bartíková – Režná. Ale zatímco jsme v dobré náladě a pohodě poslouchali kvalitní Věrovanku, nebe nad námi se rychle zatahovalo a když kapela spustila „Nebudeme vodu pít", ocitla se náhle celá zámecká zahrada v obrovském lijáku. Kromě velkých kapek, bubnujících na střechy přístřešků, to byly i pořádné kroupy a místy i kusy ledu, které hnaly stovky diváků pod provizorní přístřešky nebo do všech možných prostor zámku. Nikomu nebylo v tu chvíli do zpěvu, ale kapela obětavě hrála dále, ačkoliv i dobře chránění muzikanti museli čelit notnému přívalu vody, případně ledu. Naštěstí asi po dvaceti minutách jsme mohli pozorovat snižující se intenzitu dešťových kapek a za chvíli poté se nad námi ukázalo dokonce i kus modrého nebe! První dojmy po dešti nebyly radostné. Pesimisté předpovídali, že je konec, že promoklí návštěvníci houfně odejdou a budou požadovat vrácení vstupného a noví kvůli počasí již nepřijdou. Nic z toho se však nestalo. Nikdo neodešel, všichni zůstali a noví stále a stále přicházeli,

Koncert Evy a Vaška

ačkoliv se museli brodit kalužemi a blátem ke stolům a židlím, které pořadatelská služba pohotově osušovala.

Bez ohledu na momentální nepřízeň počasí se Věrovanka se ctí zhostila svého úkolu a je i její zásluhou, že diváci po takové nepříjemné studené lázni zámeckou zahradu neopustili. Naopak, taneční parket se po nepříjemné sprše začal znovu zaplňovat, protože melodie přímo vyzývaly k tanci. Přes stále nejistý výhled počasí přicházeli noví a noví návštěvníci, aby na vlastní oči a uši viděli a slyšeli Evu a Vaška, kteří v žebříčku oblíbenosti konkurují největším hvězdám populární muziky a v prodeji svých nosičů je dokonce mnohdy předčí. Vždyť tato blanenská dvojice byla pozvána i na velkou televizní show, kdy všichni, kdož v oblasti české pop music něco znamenají, gratulovali Karlu Gottovi k sedmdesátým narozeninám. **Eva a Vašek** přijeli se svým tradičním programem, zahrnujícím písně mnoha žánrů a hudebních směrů, pokrývajících celé dvacáté století i dosavadní část století stávajícího. Interpretují je dobře sladěnými příjemnými hlasy, doprovázenými Evou na klávesy. Jejich vystoupení bylo většinou diváků pozorně vnímáno a živě aplaudováno. A parket byl při některých melodiích tak zaplněný, že už zaplněnější být ani nemohl. Prostě Eva a Vašek táhnou a určitě i u nás přitáhli do zámeckého areálu hodně svých příznivců. Nejsou sice zaměřeni na dechovku, v tom mají kritici pravdu, ale zahajovací den SDH nebyl od samého založení koncipován výhradně na jednu jedinou oblast muziky, vždyť by jinak na dechovkách ani nemohl hrát „Kalíšek“. K vystoupení Evy a Vaška však můžeme s klidem poznamenat, že to byli s největší pravděpodobností právě oni, kdo k nám přitáhl nemalý počet diváků, neboť sobotní návštěva převýšila nedělní o více než dvě stě návštěvníků.

Územně nejbližší a nám všem proto nejznámější dechovkovou kapelou je **Moravská Veselka**, která začala hrát až kolem desáté večer. V současné době má kapela rozpracováno nové CD, jehož prozatímní název zní „S Moravskou Veselkou“, kromě toho připravuje vánoční CD a těší se na tradiční Vánoční koncert u nás. Známe je dobře, víme, že jejich vystoupení nikdy nezklame a vždy je u nás rádi vítáme. Spolu s nimi vystoupil tentokrát olomoucký soubor **L. I. F.**, který také nehraje dechovku a jehož účast, uvažovaná především pro mladé posluchače, byla nakonec vysoko oceněna i přítomnými staršími ctiteli dobré hudby. Obě kapely se na pódiu střídaly dlouho do pozdního večera, taneční parket byl neustále natolik plný, že mnohdy ani nestačil a dobrou náladu a pohodu bylo možno cítit v celé zámecké zahradě. Hned poté, co se diváci, i když neradi, museli rozejít, nastoupili obětavci, aby celý areál uvedli do náležitého stavu na hlavní den.

V neděli v 7.20 hod. se na kostelním kůru rozezvučely nástroje sedmnáctičlenné kapely **Františka Tkadlčíka**, řízené Petrem Mikešem, která doprovodila slavnostní mši svatou a třemi skladbami před kostelem pozvala na svůj dopolední koncert na náměstí. Koncert začal v 10 hodin a trval celou hodinu. Část skladeb dirigoval sám František Tkadlčík, zbytek řídil trumpetista Petr Mikeš. Každý, kdo byl tomuto koncertu přítomen, byl spokojen vysokou úrovní a precizností přednesu, což se vztahuje jak na celé těleso, tak na sólisty. Nedostatkem nesporně bylo pouze to, že ani tentokrát nepřitáhl dopolední koncert slušný počet diváků. Bohužel, bylo jich méně než by si tak kvalitní soubor, v němž hrálo i několik dřevohostických hudebníků, zasloužil.

Odpolední program začal obvyklým průvodem čtyř kapel, hymnami, dirigovanými Františkem Tkadlčíkem, vztyčením vlajek, slavnostním zahájením starostou obce Stanislavem Skýpalou a pozdravy významných hostí, poslanců Parlamentu ČR Zdeňka Boháče a Jindřicha Valoucha, jakož i náměstka hejtmana Olomouckého kraje Radovana Rašťáka.

Vlastní program zahájily mažoretky ze ZŠ Dřevohostice, vedené Mgr. Marcelou Tománkovou, které tančily v choreografii Jaroslava Gajzbachera. Poté se na pódiu připravil první letošní soubor, jímž byl **orchestr ZUŠ ze Zábřehu na Moravě**. Těleso, o jehož účast na našem festivalu jsme již několikrát usilovali, se nám představilo v plném obsazení, v čele s dirigentem a uměleckým vedoucím Lubošem Vepřekem. Věděli jsme, že orchestr ZUŠ Zábřeh patří k tomu nejlepšímu, co na našich základních uměleckých školách je, že za dvanáct let svého trvání získal řadu význačných ocenění jak v tuzemsku, tak i v zahraničí a s plnou odpovědností můžeme říci, že i přesto předčil naše očekávání. Již úvodní směs velmi populárních a stále krásně zelených melodií skupiny ABBA nenechala nikoho na pochybách, že nám hraje prvotřídní orchestr. Obdivovali jsme hornistky v Hapkově Hudbě pro fontánu a sedmnáctiletého trumpetistu Tomáše Bublu, který přednesl krásné sólo ze světového muzikálu Kočky. Jsme rádi, že jsme tak skvělý orchestr mohli u nás uvítat a věříme, že tak jak se oni líbili nám, tak i oni budou rádi vzpomínat na své první vystoupení v Dřevohosticích.

Po mažoretkách „Slunéčka“ z naší ZŠ se jako druzí představili **Legrúti** – dechová kapela z Velkých Bílovic na Břeclavsku. Čtrnáct muzikantů v hanácko-slováckých krojích se zpěvákem Radkem Dudou a zpěvačkami Lucií Maršálkovou a Veronikou Rondovou hraje spolu od roku 2001. Průměrný věk kapely je 22 let, nejstaršímu bylo letos 29. Za svůj největší úspěch považují trojnásobné vítězství na hudebním festivalu v Mikulově. Proč se Legrúti líbili u nás? Odpověď je víc než snadná. Hrají srd-

1 | 2
3 | 4
5 | 6

XVI. setkání dechových hudeb Dřevohostice 2009
1 – Legrúti, 2 – Bystřica, 3 – Gloria s Karlem Hegnerem, 4 – Paníháj, 5 – Křídlovanka, 6 – Schönburger Blasmusikanten

Zaplněný taneční parket při koncertu Evy a Vaška

cem a tím dávají tónům lehkost a přesvědčivost. Líbily se nám i hlasy obou jejich zpěvaček a opravdovost jejich projevu. Zajímavé také je, že kapelníkem je ne trumpetista, ale bubeník Milan Zapletal. Legrúti vydržte, líbili jste se nám moc.

Mužský pěvecký sbor **Paníháj** z Moravan na Kyjovsku sdružuje zpěváky ze čtyř obcí. Kromě již zmíněných Moravan se jeho členové sjíždějí na zkoušky také z Čeložnic, Kameňáku a Hýsel. Jde o soubor, který byl založen teprve před půl druhým rokem, ale již dnes sytostí hlasů, dynamikou a čistotou vícehlasů mile překvapil. Děkujeme jim, že vyplnili tři mezery, vznikající při výměně kapel na pódiu, překrásnými lidovými písněmi z jejich kraje, přejeme jim, aby svůj repertoár nadále rozšiřovali a hlavně, aby ve svém nadšení vydrželi.

Německá kapela **Schönburger Blasmusikanten** byla očekávána s určitým napětím. Dozvěděli jsme se o ní, že pochází z malé obce Schönburg poblíž Naumburgu v oblasti Lipska, že obec čítá 1200 obyvatel a samotná kapela, jejíž členové pocházejí rovněž ze čtyř obcí, byla založena již v roce 1973. Jejich bubeník nás překvapil na náměstí v Dřevohosticích už v neděli dopoledne, když se ukázal na ranním koncertu orchestru Františka Tkadlčíka. Přijel k nám ze Schönburgu na kole, ale na cestu se vydal už před týdnem. Nejel však rovnou do Dřevohostic, spolu se svým přítelem projel nejdříve celé Polsko až na ruské hranice a teprve na zpáteční cestě odbočil na přechod v Českém Těšíně a odtud přes Přerov do Dřevohostic, kde byl o více než tři hodiny dříve než ostatní, kteří vzdálenost zhruba 600 km zdolávali autobusem. O kapele samotné se dá říci, že za dobu svého 36 letého trvání procestovala kus světa. V roce 1992 koncertovali v Japonsku, v roce 1999 projeli velkou část Spojených států a před dvěma lety, v roce 2007, hráli v jižní Africe. V jejich repertoáru, který si

pro nás připravili, jsme kromě zajímavých skladeb německých autorů zaznamenali i několik českých písniček, dokazujících, že česká dechová muzika je v Německu stále populární, vysoce ctěná a ceněná. O Schönburger Blasmusikanten je možno říci, že to byla jedna z dobrých zahraničních kapel, jaké jsme kdy na dosavadních ročnících SDH slyšeli a rozhodně si na saskou vesničku u Lipska a na její dechovkové muzikanty vždycky rádi vzpomeneme. I jim se Dřevohostice zalíbily, o čemž svědčí fakt, že právě tato kapela, ač nejvzdálenější, byla první, od níž obec a pořadatelé dostali po příjezdu domů velmi pěkné písemné poděkování za milé přijetí a dokonalou organizaci, s nabídkou účinkování kdykoliv v budoucnosti.

Mezitím začala v přízemí zámku hrát pro až překvapivě početný okruh zainteresovaných diváků valašská cimbálová muzika **Bystřica** z blízké Bystřice pod Hostýnem. Cimbál a troje housle obsazené ženami a jeden basista hráli a zpívali překrásné lidové melodie z valašských a lašských kopců a hor, vyvolávajících představu půvabné valašské krajiny s jejími lesy, loukami, pastvinami, potůčky a drobnými políčky. Ačkoliv by to k valašskému folklóru vlastně nemělo patřit, všichni posluchači rádi ocenili, když se k pětici strunných nástrojů přidal dudák. Po množství dechovkových skladeb v zahradě bylo posezení s cimbálem skutečně příjemnou a milou změnou.

Ještě nikdy jsme na našich slavnostech neslyšeli dechovkovou kapelu ze středních Čech. Ta, která přijela letos z Kutné Hory, rozhodně patří v současnosti k tomu nejlepšímu, co středočeský region může v tomto hudebním žánru nabídnout. **Křídlovanka**, založená v roce 2001 Michalem Chmelařem, se může pochlubit řadou úspěchů: V roce 2003 vyhráli Vejvodovu Zbraslav, v loňském roce se stali v Holandsku ve své kategorii mistry Evropy. Křídlovanka má do roka kolem 30 vystoupení, z cizích zemí jezdí nejčastěji do Německa a Holandska, v letech 2005 a 2007 vydali po jednom CD. Jejich největší přínos byl, že jsme v jejich výborném podání slyšeli skladby starších dechovkových mistrů, Vejvody, Vacka, Borovičky, Waldaufa a jiných, tedy písničky z doby, kdy centrem dechovky nebyla jižní Morava, ale Praha a Kolín. Ať však hráli na našem festivalu cokoliv, vždy hráli přesně a dokonale, rozhodně se zařadili mezi velmi dobré kapely, které u nás za 16 let trvání SDH hrály. Rozhodně rozptýlili poslední obavy týkající se kvality letošních souborů.

Chválíme-li jednu výbornou kapelu a na scéně se zatím připravuje to nejlepší, co v současné době v dechovce existuje, pak najednou začínají chybět slova, která by výstižně a správně charakterizovala nového mistra Evropy. **Gloria**, tak jako v minulosti vždycky, přijela k nám s tím nejlepším, co má. Je to těleso evropské úrovně, v současné době stěží najdeme někoho, kdo by s nimi mohl soupeřit. A tak jsme poslouchali, zpívali si spolu se zpěváky a zpěvačkami a když nám nestačil parket, tancovali všude, kde to jen bylo trochu možné. Nevím, po kolikáté už u nás pan Zdeněk Gurský se svou kapelou byl. Vím však, že vždycky zanechal ten nejlepší dojem. Říká-li staré české přísloví: „To nejlepší nakonec“, pak organizátoři a pořadatelé nemohli připravit návštěvníkům nic lepšího. Vždyť ani muzikanti ze Schönburgu si nemohli nechat Gloriu ujít, ani jeden z nich neodjel v jejich vlastním autobusu, který z technických důvodů odjížděl již krátce po 18 hodině. Naopak, poslední hosté ze Saska odjížděli do hotelu do Hranic až dvěma taxíky poté, co koncert Glorie už dávno skončil. Přes sobotní chvilkovou nepřízeň počasí se letošní ročník SDH nadmíru vydařil.

Nemalou zásluhu na tom má jistě i vynikající moderátor **Karel Hegner**, jemuž je třeba opravdu srdečně poděkovat za to, že již několik let náš dechovkový festival uvádí.

Milým zadostiučiněním organizátorům a pořadatelům může být, že po skončení tentokráte jen dvoudenního maratónu zůstalo opravdu jen velmi málo těch, kdož by se i nadále snažili dřívější rozsah SDH obhajovat. *František Bednář*

Sponzoři SDH 2009

SISKO s r.o., Přerov, Hotel Cementář – Petr Matějíček, SITA CZ, a.s., DSD – DOSTÁL a.s., Dřevohostice, Renomia a.s, Brno, Zdeněk Pořízek – zámečnictví, Jiří a Tomáš Zbíralovi, Elektromotory, Z + Z Dřevohostice s r.o., LAKONADO – L. Koutný, nákl. doprava, Josef Kretek, Prosenice, Obec Radkovy, Obec Křtomil, Obec Radkova Lhota, Obec Lipová, Obec Nahošovice, Obec Turovice, WESECO Nahošovice – Antonín Zdráhal, Manželé Nedělovi – Potraviny, Dom. potřeby, MUDr. Zdeněk Kubín – praktický lékař, MUDr. Hana Vaculíková – zubní lékařka, Lékárna Centrum, Bystřice p. Hostýnem, Štěpán Habčák – zemní práce, Pavel Baďura – topenářství Turovice, Robert Tuček – tesař, Dřevohostice, Manželé Grňovi – cukrárna, Denisa Zdráhalová – kadeřnictví, Zemědělské družstvo Dřevohostice, Manželé Hlavizňovi, Dřevohostice, Einšpiglová Radka – Bufet, Dagmar Kučerková – květinářství, Ing. Jan Vlach, Dřevohostice, FINANČNĚ PODPOŘIL OLOMOUCKÝ KRAJ, mediální podpora: Český rozhlas Olomouc a Přerovský deník *Všem děkujeme*

Soupis celkových uskutečněných výdajů akce 16. ročník setkání dechových hudeb Dřevohostice 2009

Vyúčtování provedeno v souladu s požadavkem, bod 4.1. Smlouvy o poskytnutí dotace ze dne 18. 6. 2009, zasíláno na Ol. kraj

Výdaje:	
Přípravné práce – mzdy zaměstnanci a brigádníci:	38.600 Kč
Tisk reklamních materiálů:	8.925 Kč
Propagace v regionálním tisku:	6.158 Kč
Honoráře vystupujícím souborům:	181.390 Kč
Pohoštění účinkujících a oficiálních hostů akce:	28.154 Kč
Foto služby:	4.015 Kč
Věcné dary a květiny:	17.196 Kč
Drobné vydání:	4.918 Kč
Poplatky OSA	6.550 Kč
Výdaje celkem:	**295.906 Kč**
Příjmy:	
Příjem ze vstupného:	135.560 Kč
Příspěvek od Ol. kraje:	40.000 Kč
Příspěvky a dary od obcí a soukr. podnikatelů:	58.405 Kč
Příjmy z pronájmů stánků:	10.800 Kč
Příjmy celkem:	**244.765 Kč**
Výsledek vyúčtování:	**- 51.141 Kč**

Rozdíl ve vyúčtování – ztráta, je plně hrazena z rozpočtu obce.

Vyúčtování provedl místostarosta městyse Dřevohostice Petr Dostál

Vzpomínáme 120. výročí primice – první slavnostní mše pozdějšího arcibiskupa a kardinála knížete Lva Skrbenského v chrámu sv. Havla v Dřevohosticích

Lev, svobodný pán ze Skrbenských, kníže, arcibiskup pražský

12. června 1863–24. prosince 1938

Kardinál Lev, kníže Skrbenský byl mimořádnou osobností, která daleko přesáhla hranice našeho regionu, ale i Moravy i Čech. Zamysleme se nad historickými peripetiemi, které s touto osobností a jejím vztahem k našemu městečku úzce souvisejí.

Opravdu velmi pestrá a zajímavá je historie rodů, které v minulosti vlastnily dřevohostické panství. Posledním rodem, který byl až do roku 1897 majitelem dřevohostického zámku i celého rozsáhlého panství byl rod Skrbenských z Hříště, z něhož vzešla významná osobnost církevní politiky Leo (Lev) Skrbenský z Hříště.

Leo (Lev) Skrbenský z Hříště se narodil dne 12. června1863 na zámku v Hukovicích, v obci přifařené do Bartošovic u Příbora na Moravě. Zde měli panství jeho rodiče, Filip, baron Skrbenský a Leonie, rozená svobodná paní Čejková z Badenfeldu (jejich svatba se konala 19. 3. 1860). Otec Filip, mimo jiné velmi ušlechtilého zjevu, byl vojákem, majorem regimentu NO. 12 – Sicilien Ulanen (Sicilských hulánů).

Leo prožil pěkné chvíle svého dětství i mládí na zámku v Dřevohosticích u své babičky Marie, svobodné paní z Badenfeldu, která pocházela z významného uherského rodu Erdödy. I později, během svých středoškolských studií, do Dřevohostic rád zajížděl, aby v klidném prostředí dřevohostického zámku a na vycházkách po jeho okolí načerpal dostatek sil a potěšil se s rodiči a se sourozenci – s o rok starší Irenou (1861), a mladšími – Marií (1864), Hansem (narodil se přímo v Dřevohosticích v r. 1868) a s Annou (1872).

Svá středoškolská studia započal na benediktinském gymnáziu v rakouském Kremsmünsteru. Vyšší gymnaziální studia absolvoval na arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. V roce 1882 zde maturoval a začal studovat práva v Innomostí. Jako jednoroční dobrovolník sloužil u 6. dragounského pluku. Po ukončení vojenské služby vstoupil na počátku října 1885 na bohosloveckou fakultu olomoucké university. V červenci 1889 byl kardinálem Bedřichem z Fürstenberku, knížetem arcibiskupem olomouckým, vysvěcen na kněze.

Svou primici (první samostatnou mši svatou) slavil z vděčnosti ke svým rodičům i k prarodičům, které miloval a na které po celý život rád a s úctou vzpomínal, v našem městečku, na něž vždy rád vzpomínal a kam se vždy rád vracel.

Jeho první slavnostní mše svatá byla pro dřevohostické občany mimořádnou událostí a konala se za velké účasti věřících v chrámu svatého Havla v Dřevohosticích dne 14. července 1889.

Lev Skrbenský

Zanedlouho potom byl ustanoven kooperátorem v Dubu u Olomouce. Odsud byl vyslán olomouckým arcibiskupem na další církevní studia do Říma, kde se vzdělává na Santa Maria del Anima, kde studuje církevní právo. Náročné studium ukončil doktorátem. V Římě pobýval na studích do 1. července 1892. Pak se rád vrací zpět do olomoucké arcidiecéze.

Po svém návratu do rodné země byl opět ustanoven do duchovní správy. Stal se kaplanem v Uherském Ostrohu, kde působil od 24. září 1892 do 17. ledna 1894. Ještě v roce 1893 složil farní zkoušku a po odchodu z Uherského Ostrohu se počátkem roku 1894 stal farářem v Melči u Opavy, na panství knížete Razumovského, které kdysi patřilo jeho strýci Felixovi, baronu Skrbenskému.

Dne 16. května 1896 byl zvolen olomouckou metropolitní kapitulou nesídelním kanovníkem. Roku 1898 se stal proboštem kolegiátní kapituly Kroměříži, ve městě, které si zamiloval za středoškolských studií. Svůj nový úřad nastoupil 20. října 1898 a zároveň vykonával funkci faráře v překrásném, starobylém chrámu sv. Mořice v Kroměříži.

Dne 11. září 1899 byl instalován jako sídelní kanovník kapituly olomoucké. Přesídlil tedy do Olomouce, ale pouze na krátkou dobu. Dne 15. září 1899 byl císařem Františkem Josefem ve svých 36 letech jmenován knížetem – arcibiskupem pražským. Dne 21. prosince 1899 pak složil předepsanou arcibiskupskou přísahu do rukou císaře v přítomnosti nejvyššího komořího – hrabětě Abensperg – Frama a tehdejšího správce ministerstva kultury a vyučování – rytíře z Hartlů.

Arcibiskupské posvěcení přijal dne 6. ledna 1900 z rukou arcibiskupa olomouckého Dr. Theodora Khona v katedrále svatého Václava v Olomouci. Za necelý rok a půl, dne 15. dubna 1901, byl jmenován kardinálem – knížetem. Svou náročnou funkci vrcholného církevního politika vykonával s velkou zodpovědností.

Byl velmi citově spjat se svou rodinou. Rodiče po odchodu z Dřevohostic v roce 1897 žili ve Vídni. A tak jej velmi zaskočila zpráva, že 21. března 1908 zde zemřel jeho otec Filip Skrbenský ve věku 78 let. Maminka Leonie – poslední majitelka dřevohostického panství – přežila svého manžela o tři roky. Odchází z tohoto světa 9. prosince 1911.

Dne 15. srpna 1912 se kardinál Lev Skrbenský osobně zúčastnil velké slavnosti věřících z celé Moravy – korunovace Panny Marie Svatohostýnské. Byl na Svatém Hostýně věřícími velmi srdečně přivítán, neboť bylo tehdy všeobecné známo, že už od dětství rád putoval na svatý Hostýn a později, již jako kněz, sem často vodíval poutníky z farností, kde sloužil. Po slavnostní korunovaci, kterou provedl olomoucký arcibiskup kardinál Dr. František Salesiánský Bauer, sloužil kardinál Lev Skrbenský

slavnostní mši svatou v hostýnském chrámu, plném věřících.

Po úmrtí kardinála – knížete arcibiskupa olomouckého Dr. Františka Salesiánského Bauera byl Lev Skrbenský zvolen dne 18. ledna 1916 knížetem – arcibiskupem olomouckým. V tomto úřadu setrvává až do roku 1920, kdy se vzdává úřadu – oficiálně ze zdravotních důvodů. Při automobilové nehodě si nešťastně zlomil nohu, která pak neustále zlobila. Odchází však i z důvodů politických, neboť se nemohl jako významný rakousko-uherský církevní politik, oddaný monarchii, zcela vyrovnat se vznikem nového československého státu dne 28. října 1918.

Uvítání kardinála Lva Skrbenského, arcibiskupa pražského při korunovační slavnosti Panny Marie Svatohostýnské dne 15. srpna 1912. Druhý zleva stojí probošt Dr. Antonín Cyril Stojan, rodák z Beňova, pozdější arcibiskup olomoucký.

Po odchodu z církevních funkcí se uchýlil na odpočinek ke svému mladšímu bratranci – plukovníku ve výslužbě – Filipu Skrbenskému na jeho statek v Krásném Březně u Ústí nad Labem. Svůj život pak dožil na zámečku Řádu německých rytířů v Dlouhé Loučce u Uničova, kde zemřel zaopatřen svátostmi 24. prosince 1938 ve věku 75 let. Byl důstojně pochován v katedrále svatého Václava v Olomouci. Za občany našeho městečka, kteří si velmi vážili jeho přízně, byli na jeho slavnostní pohřeb vysláni první náměstek starosty městečka Dřevohostice pan Josef Srovnalík a druhý náměstek starosty pan František Pospíšil, kteří za vděčné občany našeho městečka k rakvi zesnulého položili smuteční věnec.

Dřevohostičtí nikdy nezapomněli, že pan kardinál měl rád naše městečko, kde prožíval překrásné chvíle v kruhu svých nejbližších, a že miloval naše malebné Hostýnské Záhoří s jeho dominantou – Svatým Hostýnem a Pannou Marií Svatohostýnskou, jejímž byl velkým ctitelem. Vždy na něj s velkou úctou vzpomínali…

Mgr. Zdeněk Smiřický

Otevření hasičského muzea

V sobotu 29. srpna 2009 nastal vzácný okamžik pro všechny členy Sboru dobrovolných hasičů v Dřevohosticích a milovníky historické hasičské techniky. Po dlouhých přípravách došlo ke slavnostnímu otevření Hasičského muzea. Jméno muzeum dostalo po bratru Petru Vašíčkovi, který právě před 125 lety založil dřevohostický Sbor dobrovolných hasičů, jako jeden z prvních na střední Moravě.

První podnět k vybudování Hasičského muzea přišel již v roce 2004, kdy se začalo rozhodovat o využití volných prostor v předzámčí Dřevohostického zámku. O dva roky později byla za podpory Olomouckého kraje vypracována projektová dokumentace a od května 2008 se začalo pracovat na rekonstrukci prostor předzámčí, které dříve sloužily jako sušárna a prádelna ÚSP. Členové našeho SDH zde odpracovali řadu brigádnických hodin. Opravy zámeckých prostor byly hrazeny z rozpočtu městyse.

Slavnostní okamžik nepokazily ani kapky deště, který se téměř celé odpoledne snášel na hlavy návštěvníků této krásné akce. Před slavnostním přestřihnutím pásky popřála úspěch Hasičskému muzeu řada představitelů našeho městyse, města Přerova a profesionálních hasičů. Za vyhrávání dechové hudby Hulíňané došlo k odhalení pamětní desky bratra Petra Vašíčka. Všichni si pak mohli prohlédnout vystavené exponáty, koňské ruční stříkačky, historickou motorovou techniku, dobovou výzbroj. Vystavené exponáty jsou zapůjčeny od okolních SDH a mapují historii hasičství od konce 19. století do roku 1945. Mimoto stojí za zhlédnutí i řada hasičských uniforem z celé Evropy, které do muzea zapůjčil sběratel pan Alois Vláčil z Olšan u Prostějova. Na dny slavnostního otevření muzea byla zapůjčena i vzácná sbírka historických hasičských přileb a listin. Dalším unikátem je řada historických dokumentů, které se zachovaly již od doby založení našeho sboru v roce 1884.

Po prohlédnutí exponátů Hasičského muzea začal pro návštěvníky velmi zajímavý program, ukázky hašení historickou hasičskou technikou od ručních stříkaček přes parní až po ukázky nejmodernější techniky. Během celého odpoledne příjemně vyhrá-

vala dechová hudba Hulíňané a celodenní program byl zakončený poslední prázdninovou diskotékou.

Hasičské muzeum je unikátní záležitostí v celém okolí. *SDH Dřevohostice*

Jak se míchá festivalový koktejl?

Půlkulatý 5. ročník Dřevohostického Folkáča v sobotu 22. srpna 2009 v zámecké zahradě v Dřevohosticích byl vlastně takovým koktejlem, jehož příprava nebyla jednoduchá, ale konzumace rozhodně více než příjemná.

Základem bylo mít chuť a pustit se do přípravy s odvahou. A to dřevohostickým pořadatelům nechybělo, svou práci dělají opravdu dobře už celých pět let. Ztotožnili se s tím všichni, kteří na vzorně nachystané zámecké zahradě našli pohodlí, kompletní zázemí a usměvavý servis.

Důležité jsou dobré ingredience, ty jsem jako dramaturg festivalu měla na starosti já. Troufám si tvrdit, že se mi podařilo namíchat koktejl opravdu pestrý a zajímavý, který nenudí a zachutná. Však také všechny kapely byly skvělé a hrály s nasazením. Naše moderátorská dvojka začala jako nesoutěžní **Překvapení!**, které kolega spíkr Michal Odložilík výstižně označil jako „neekologickou kapelu na jedno použití“. Opravdu jen pro účely Folkáče jsme zazpívali pár písniček z novějšího repertoáru bývalých Pupkáčů v úpravě pro duo a přidali jednu úplně novou. Jako moderátoři jsme se pak stali pojivem, které všechny ty vybrané ingredience prolnulo v dlouhotrvající festivalový požitek. Po tomto úvodu již začala divácká soutěž, kterou zahájil **GEMBAND**

z Lipníka nad Bečvou se svou dávkou příjemného akustického folku autorského i přejatého. Byla to jejich festivalová premiéra a moc se jim povedla. Po nich pódium nakažlivě zmodralo výborným bluegrassem v podání kapely z Hranic a Příbrami s názvem **BLUE STONES**. Příznivci poctivého blues si přišli na své při vystoupení skupiny **ALIBABA** z Horky nad Moravou. Vystoupili v zredukovaném obsazení jako trio a jejich bluesový koncentrát skvěle doplnil chuťovou bohatost našeho hudebního koktejlu. Pak již pódium ovládl **JIŘÍ FRYČ & KOLEKTIV** z Jindřichova Hradce, kde pod tím „Kolektivem" se skrýval vynikající kontrabasista a půvabná Jirkova hudební a teď už i životní družka Hanka. Vystoupení komorní až intimní a přemýšlivé, příjemné. Jako uragán pak vtrhla na pódium trampská kapela z Brna **PŘÍSTAV** coby zástupce šiřitelů maskáčového muzikantského nadšení. Pohoda a neskutečná lehkost v instrumentaci i vokálech, to byly hlavní rysy jejich excelentního vystoupení, které Přístavu nakonec přineslo zasloužené a naprosto jednoznačné vítězství v divácké soutěži. Takže za rok se na ně můžeme těšit znovu!

Loni v divácké soutěži s velkou převahou zvítězila báječná severočeská smršť radosti a skvělého akustického folku s výbornými texty, vybroušenými vokály a instrumentální pestrostí v podobě kapely **BOB A BOBCI**, která se představila v hlavním čase v čestném recitálu loňského vítěze. „Teda, u vás na Moravě se hraje tak skvěle", zhodnotila zpěvačka Lenka Špinková pocity všech členů kapely. Jejich vystoupení zvedlo z laviček většinu návštěvníků a určitě patřilo k vrcholům festivalu. Velké divácké oblibě se těší kapela **BG STYL**, proto na četná přání posluchačů i pořadatelů se po dvou letech do Dřevohostic vrátila. Již mimo soutěž nabídla kapela posluchačům gospelbluegrassový požitek velikosti XXL, který prostě nesnese komentář, to se musí slyšet...

Skutečnou lahůdkou a tou nejvzácnější koktejlovou ingrediencí se měl stát hlavní host letošního ročníku, výborná folkrocková brněnská **BOKOMARA** s milým hostem, paní **NAĎOU URBÁNKOVOU**. Leč zlá nemoc paní Nadě nedovolila přijet. Moc jsme jí drželi palce a přáli si, aby to zvládla, ale opravdu to nešlo. A tak lídr Bokomary Luboš

1
2 | 3

5. ročník Dřevohostického Folkáča
1 – Lipnický Gemband, 2 – Bob Frídl, 3 – Blanka a Michal jako Překvapení!

Javůrek oslovil jinou hudební ikonu a do Dřevohostic nakonec přijel zahrát a zazpívat legendární **BOB FRÍDL**. Závěrečný countrybál v podání dolanského **HEŘMÁNKU** roztančil zbylé skalní, kteří neutekli před vytrvalým deštěm.

Je to tak, letošní festivalový folkový koktejl byl sice chutný a vkusně a s láskou a péčí namíchaný, ale byl až příliš zředěný dešťovou vodou. To někteří návštěvníci neunesli a raději utekli do sucha, nemluvě o těch, kteří se možná chystali ochutnat, ale počasí je odradilo a zůstali doma. Počasí zkrátka objednat nejde, vede si vždycky svou. Neumíme poručit větru ani dešti. A tak nezbývá než doufat, že 6. ročník Dřevohostického Folkáča v sobotu 21. srpna 2010 bude „v suchu".

Blanka Tornádo Prudilová
dramaturgyně a moderátorka festivalu

V zámecké zahradě máme Dětský koutek

Děti by se neměly učit podlézat, a proto je potřeba vést dorostence již od raného věku ke správnému způsobu překonávání překážek. Pokud k tomuto účelu dostatečně poslouží pravidelná návštěva prolézaček v novém dětském koutku na zámku, tak pak mají Dřevohostice prozatím vyhráno.

O dětském koutku na zámku se velice dlouho hovořilo. Nesporné výhody umístění této instituce právě v zámeckém parku byly průzračně jasné. Krom toho, že je v těchto místech klidová zóna, kde nejezdí auta a je tedy poměrně bezpečné vypustit děcka na volno do krajiny, byl tady ještě jeden a v našem městečku zvláště důležitý aspekt.

Vzhledem k vysokým pořizovacím cenám těchto certifikovaných atrakcí pro děti a rovněž s ohledem na potřebu zajištění klidu pro zde provozované dětské kratochvíle bylo nutno zajistit jistý dohled na každodenní chod tohoto zařízení. Což je věc, která se zatím na zámku docela daří. A je jistě na místě poděkovat tímto našim nepřizpůsobivým spoluobčanům za to, že vždy doposud stačila jen velmi citlivá domluva k tomu, aby nepředváděli svůj alternativní způsob existence právě na zámku.

Bohužel původní optimistická představa, že zkrátka vezmeme hromadu dříví a pod pilnýma rukama členů rychlé roty zakrátko vyroste nádherný ráj dětí, tedy vzala rychle za své. A po zjištění podmínek, za kterých mají správně vznikat dětské koutky v moderní spojené Evropě a cenách v tomto oboru zavedených, to nějakou dobu skoro vypadalo, že naše děti raději pošleme skotačit na stromy někam do hlubokých lesů. Naštěstí však stalo se a dětský koutek nakonec na zámku vyrostl. Nestalo se tak ovšem samosebou, bylo potřeba provést spoustu tajuplných a neproniknutelně složitých byrokratických operací, než se dotační šiml znavil a udělal zastávku v našem městečku. Díky značnému úsilí několika vytrvalých lidí jsme tedy získali dotaci ve výši tři sta tisíc korun a to od ministerstva pro místní rozvoj, které si však na oplátku kladlo rovněž nějaké požadavky. A jedním z nich byl spolupodíl městečka v minimální výši sto třiceti tisíc korun českých. Tomuto požadavku jsme tedy vyhověli a tak mohlo proběhnout výběrové řízení, z kterého jako vítěz vyšla firma, která nám hned po prvních gratulacích k získané zakázce celkem férově sdělila, že nám naše prolézačky hned tak nevyrobí vzhledem k již dříve získaným zakázkám jinde. Poté tedy nastoupil v pořadí druhý výherce výběrového řízení a to firma Dřevoartikl s. r. o. ze Znojma. Hbití pracovníci v krátké době vybudovali herní zařízení a děcka ho krátce na to uvedla v provoz.

A tak jsme mohli 19. srpna malou letní slavností pořádanou maminami z „Dřeváčku“ zahájit první a zkrácenou prolézačkovou sezonu. Dětičky, kterých spolu s rodiči přišlo nevídané množství, poslušně a s chutí spapaly nanuky a vypily pitíčka. Děcka si zaskotačila na nových prolézačkách, počmárala křídou komunikace a připravené papíry. Potom si na ohni opekla po buřtu a domů všichni odcházeli s tím, že se staví zase a mohu říci, že je tomu skutečně tak dodnes. Zámecká zahrada rozhodně od té doby ožila a děti se tam hemží a hýbou se a tak je snad nějaká naděje, že budou mít, až vyrostou, dosti pevná těla, aby je, až bude někdy zle, nezradila záda.

Jiří Kasperlik, kastelán

Všechno je jednou poprvé

„Pojeď s námi v sobotu 8. srpna do Polska,“ zněl návrh starosty městyse Standy Skýpaly někdy počátkem prázdnin. „Chtěl jsem se letos podívat na Rokáč,“ odpověděl jsem. No po delším váhání a přesvědčování jsem kývnul. Tak jsem se snad poprvé v životě stal členem nějaké delegace, v tomto případě delegace, která spolu s partou mladých hasičů pod vedením Pavla Mrtvého vyrazila do Polska uzavřít smlouvu o partnerské spolupráci.

Po zhruba čtyřhodinové cestě napříč severní Moravou a jižním Polskem jsme se ocitli v obci Rzedow, kde nás ubytovali v místním penzionu Zlatý klas. Mohu říci, že ubytování bylo sice skromné, ale solidní. Zde nás rovněž přivítal fojt gminy Turawa pan Waldemar Kampa, který byl párkrát i v naší obci. Po krátké aklimatizaci jsme se přesunuli do Wegry, kde se na malém, ale hezkém stadionu uskutečnilo klání našich hasičů s polskými stražaky. Nejprve v překážkové štafetě 7× 50 m v plné výzbroji (bez masek). V součtu obou kol naši vyhráli. Další soutěží byl požární útok, nejprve podle polských, poté podle našich pravidel. Bylo to těsné, ale opět jsme byli lepší. Po skvělé svačince v podobě grilovaných klobás a steaků jsme byli pozváni k prohlídce místní zbrojnice. Nutno říci, že to bylo pěkné a pohostinnost hostitelů takřka bezmezná. Dokonce se uvolili darovat našim chlapcům některé jejich historické věci včetně centrály do našeho hasičského muzea. Besedovali jsme společně až do tmy a ani rozdílnost obou jazyků nebyla na překážku.

Stanislav Skýpala a Waldemar Kampa při podpisu smlouvy

V neděli ráno si nás vyzvedl pan Waldemar a pozval nás na místní mši svatou, návštěvu jezer na Turawě (poprvé v životě jsem viděl sinice, brr!). Kluci se v jednom s krásnou písečnou pláži vykoupali v čele s Pavlem Mrtvým. Ti méně otužilí se vykoupali nedobrovolně.

V poledne byl v penzionu slavnostní oběd za přítomnosti Rady gminy Turawa. Při této významné příležitosti po proslovech představitelů gminy a městyse se podepsala „Smlouva o partnerské spolupráci mezi Gminou

Dřevohostičtí hasiči (vlevo) a jejich polští kolegové

Turawa, Republika Polská, ul. Opolská 39c, 46-045 Turawa v zastoupení Waldemara Kampy – wojta gminy Turawa a Městysem Dřevohostice, Republika Česká, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, v zastoupení Stanislava Skýpaly – starosty městyse“ v polském jazyce. Příští rok v rámci setkání dechových hudeb bude tento akt realizován v češtině.

A pak už nastal čas loučení. Bylo to krásné, poučné, náročné a pro naše mladé hasiče i vítězné setkání s přáteli severního souseda. Tak tedy, za rok na shledanou!

Jaroslav Dopita, člen delegace městysu Dřevohostice

Zájezd za krásami města Litovle

V neděli 20. září 2009 se uskutečnil v pořadí již šestý zájezd Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice. Tentokráte směřoval za památkami a krásami města Litovle, města, které je nazýváno „moravskými Benátkami“. Leží totiž na systému kanálů, které vytvářejí slepá ramena řeky Moravy a propojují zdejší vodní nádrže a rybníky. Dokonce i pod středem náměstí protéká jedno z ramen této řeky.

Městem, které má podivuhodnou historii, nás zasvěceně provázel mladý pan Ing. Radovan Urválek s chotí. Později se k němu připojil pan PhDr.Vítězslav Kollmann, který jeho výklad věcně doplňoval.

Po prohlídce města a osvěžení v zámecké restauraci zhlédli účastníci zájezdu expozice Muzea Litovelska. Seznámili se s exponáty sběratelské výstavy s názvem „Petr Linduška – sběratel“. Zde mohli účastníci zhlédnout zajímavou výstavu litovelského knihkupce, který má největší sbírku kulatých pohlednic v naší republice. Věnuje se však

i mnoha dalším sběratelským oborům. Sbírá a vystavuje zápalkové nálepky, fezové nálepky, odznaky, dětské ilustrované knihy, ilustrace známé malířky Marie Ficherové-Kvěchové, poštovní knížky, reklamní kartičky z období první republiky a j. Po zhlédnutí této výstavy nás milá starší průvodkyně – paní Grohmanová provedla velmi zajímavou expozicí řemesel, která v minulosti kvetla v tomto starodávném hanáckém městě.

Po rozloučení s odborným pracovníkem muzea Mgr. Robertem Najmanem odjížděli spokojení účastnicí zájezdu směrem k domovu. Zastávka v arboretu Bystrovany u Olomouce se stala pro účastníky zájezdu relaxací v překrásném přírodním prostředí, plném okrasných dřevin, zurčícího potůčku a vodopádu a krásných kvetoucích keřů.

Zájezd, který se uskutečnil ve spolupráci s Městysem Dřevohostice, byl doprovázen překrásným počasím a byl podle slov účastníků zájezdu pro všechny velkým přínosem.

Mgr. Zdeněk Smiřický,
Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice, předseda

Znáte Dřeváček?

Centrum pro volný čas Dřeváček vzniklo asi před dvěma lety na popud těhotných maminek, které chodily cvičit na balóny do tělocvičny v předzámčí. První půlrok jsme se s dětmi scházeli v předzámčí, pak nám obec poskytla nevyužité prostory v budově mateřské školky, které jsme si postupně s pomocí obce, sponzorů a dotací vyzdobili a vybavili.

Dřeváček navštěvuje asi 30 dětí od teprve narozených až po předškoláky. Děti si návštěvou centra postupně zvykají na kolektiv dětí a dospělých. Scházíme se 4x týd-

ně, podle stáří dětí, z toho jednou týdně si chodí zacvičit těhotné maminky na balónech. Naše činnost je pestrá – s dětmi jsme jezdili do Přerova na speciální plavání pro nejmenší, v létě jsme si vyjeli na výlet vlakem do Kroměříže a navštívili zámeckou zahradu. Na podzim pořádáme drakiádu, máme svou mikulášskou besídku i dětský karneval. Zúčastnili jsme se i slavnostního sázení stromů kolem Valů a Dřeváček tam má také svůj strom. Od října chystáme šest různých výtvarných kurzů a to i pro děti a rodiče, kteří nenavštěvují Dřeváček.

Tímto bych chtěla mezi nás pozvat další děti a maminky i tatínky. Srdečně vás zveme na všechny akce. *Ivana Kopečná*

Malé zámecké promítání

V podvečer v pátek 18. září se pod hvězdami na nádvoří zámku sešlo přes 80 dětí od předškoláků až po žáčky 2. stupně ZŠ. Všichni byli teple oblečeni a vybaveni dekami. Promítala se pohádka „Ať žijí duchové“, která se jako ulitá hodila do tohoto prostředí. Každé dítko po usazení na místo dostalo do jedné ruky Fruko, do druhé popcorn a pak už netrpělivě čekalo na začátek.

Musím přiznat krásný pocit při pohledu na rozzářené a natěšené oči dětí. Pro většinu z nich bylo promítání pod širým nebem něco nového a vyvolalo vlnu nadšení, a to i u rodičů:

„Bylo to úžasné, mohlo by to být častěji.“

„My bychom chtěli promítání i pro dospělé.“

„Moc se nám to líbilo a ty hvězdičky, to byla romantická atmosféra.“

„Letní kino by tu bylo skvělé.“
„Byli jsme překvapeni, že byla taková krásná akce pro děti zorganizována, moc se nám to líbilo.“

Na první takové akci byla návštěva překvapivě vysoká, pokud bereme v potaz dnešní dobu DVD. Mnozí z nás dospělých si zavzpomínali na léta dětství a dospívání, kdy jsme často v pátek nebo v sobotu chodili s rodiči, s partou nebo na rande do místního kina. Můžeme jen doufat, že to nebylo první a zároveň poslední promítání. Děkujeme zástupcům městyse za krásný zážitek. *za Dřeváček Ivana Kopečná*

Tradiční pouť na sv. Hostýn

Také letos 5. září se konal zájezd na sv. Hostýn pořádaný radnicí městečka Dřevohostice.

Počasí nám přálo a na cestu autobusem s příjemným šoférem se nás sešlo asi 40.

Mše za všechny občany našeho městečka začínala v 10 hodin, spolu s námi byla mše sloužena za všechny mukly (vězně) z celé naší republiky. Proto také byla plná do posledního místečka. Zúčastnil se i Cyril Svoboda a další veřejní činitelé. Po mši odešli všichni k pomníku padlých, kde proběhlo kladení věnců.

Procházkou křížovou cestou na sv. Hostýně jsme také došli k rozhledně a kochali jsme se výhledem na vesničky a městečka pod námi.

Každý, jak je dobrým zvykem, si naplnil donesené lahve hostýnskou zázračnou vodou a pak jsme se již sešli opět u autobusu, který nás v 15 hod. odvezl zpět do Dřevohostic. Pouze náš místostarosta se ženou volili cestu pěšky.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na zajištění tohoto zájezdu. Velmi se vydařil a všichni jsme byli spokojeni. *Marie Hořecká*

Dřevohostičtí senioři navštívili Buchlov

Klub seniorů uspořádal v červenci výlet na hrad Buchlov a do zámku Buchlovice. Hrad Buchlov nás překvapil krásným a upraveným nádvořím i interiérem. Ani ti nejstarší si nenechali ujít obtížný výstup s desítkami schodů na baštu s vyhlídkou, odkud se nám otevřel úžasný výhled nejen na okolní zalesněné vrcholy Chřibů, ale i do hustě osídlené kotliny Moravského Slovácka. Nádherné počasí náš zážitek ještě umocnilo.

Dřevohostičtí senioři na Buchlově

Po krátkém odpočinku v podhradí jsme se přesunuli na zámek Buchlovice, kde jsme si prohlédli rozsáhlou expozici a seznámili se s historií zámku. Také jsme se prošli po krásném rozlehlém parku s množstvím vzácných stromů. Samozřejmě jsme neopomenuli navštívit známou prodejní výstavu více než 1500 odrůd fuchsií, pokojových ibišků a dalších okrasných rostlin. Kráse různých forem a barev květů nakonec řada z nás neodolala. Domů jsme se vraceli s pocitem, že to byl nádherný výlet a už jsme spřádali plány, kam pojedeme příště.

Marie Foukalová

Dřevorockfest č. 5

Osmého osmý ve dvě hodiny odpoledne počal v zámecké zahradě dlouho očekávaný večírek pro všechny kulturní lidi. Vše bylo nachystáno tak, jak se patří. Technici v bílých rukavičkách natáhli stovky metrů rozličných vodičů a postavili aparát futuristického vzhledu. Hoši z pivovaru naplnili přízemí zámku svým výrobkem, děvčata připravila mnoho chutných jídel. K tomu se rozvěšely po areálu velmi vkusné reklamy. Obětaví lide zasedli ke vstupnému, stoupli si k výčepním zařízením a k velkým voňavým pánvím. Potom se elektroměry roztočily, zvířátka v okolí šla spinkat hluboko do svých nor a pokud měl ještě někdo něco na srdci, tak už to svému příteli u stolu mohl sdělit jedině v SMS formě.

Rockoví hudebníci velmi procítěně šířili svůj světový umělecký názor mezi zde přítomným lidem. Ten pozorně naslouchal a popíjel lahodné nápoje, konzumoval langoše a tatranky, aby umocnil tento veliký zážitek. Pořadatelé se tou dobou měli čile k světu, poněvadž pohostit tolik lidí a zároveň ukojit potřeby osmi hudebních skupin v krátkém sledu po sobě, to jistě není jen tak.

Uměleckou produkci zahájilo hudební těleso s názvem **BETHRAYER** – tito muzikanti nasadili příčku umělecké úrovně proklatě vysoko. Ovšem legendární hudebníci ze skupiny **TRAKTOR** se rozhodně nenechali zahanbit a posluchači si dál psali SMS.

Anna K před dřevohostickým publikem

Skupina **05 RADEČEK** opatrně připravila zdepřítomný lid na nadpřirozené zjevení letošního ročníku Dřevorockfestu v podobě **IVANA MLÁDKA** a jeho **BANJO BANDU**, na které navázal **MIG 21** se svou obrovskou show a jako by nebylo legend dost, tak následovala **ANNA K**, což jsou všechno lidé, kteří by rozhodně do městečka Dřevohostic hned tak muzicírovat nepřijeli nebýt našeho hlavního pořadatele. Fanynky začaly omdlévat po prvních tónech skupiny **RYBIČKY 48** a po zbytek noci a Dřevorockfestu je pomalu křísili chlapi z **EXPO-PENSION**.

Pátý Dřevorockfest skončil. Drobet opotřebovaní pořadatelé uvedli zámeckou zahradu zpět do původního stavu, po městečku dnes chodí spousta lidí v pomalovaném černém tričku a kasička zůstala opět prázdná, jako všechny předchozí ročníky. Proto přeji hlavnímu pořadateli, ať pilně střádá a narok nám zase pozve nějaké legendy, které bychom jinak spatřili jedině v televizorech.

Díky, strycu *kastelán a majitel trička Jiří Kasperlik*

Kulturní léto v Dřevohosticích

(očima zakladatele těchto akcí)

1. Mikroregionální setkání „Moštěnky“

Když jsem v roce 2004 přišel s nápadem na mikroregionální setkání a předložil je radě mikroregionu, kde jsem tehdy dělal místopředsedu, všem se to zalíbilo, ale zároveň organizaci 1. ročníku nechali na mě a na nás Dřevohostických. Myslím, že

jsme tomu dali dobrý směr a nabitý program recesními hrami, volbou miss mikroregionu a účastí Heidi Janků byl velmi povedený. Hlavní účel poznat se navzájem to určitě splnilo.

Letošní ročník se také docela podařil a prvotní myšlenku v podstatě naplnil.

Co se mi nelíbilo? Velmi amatérské nazvučení, expresívní a ukřičené moderování Zbyňka Batěka zvaného Mošna, který je ale takto navyklý z rockových festivalů a z působení v beňovské kapele Tchoři a bohužel se nedokázal umírnit. Také vysvětlování provedení jednotlivých disciplín bylo zmatečné a některá družstva na to doplatila, zejména když byla na tuto soutěž vylosována jako první.

2. Letošní dechovky?

Jestliže to organizátoři mysleli vážně, tak se jim to dle mého soudu vážně nepovedlo. Z akce, která dělala Dřevohostice slavné, se stala ubohost. Reputaci nestačila zachránit ani neděle. Zrušením pátku se přišlo o peníze, kterými se dotovala vždy mládežnická sobota. Ta se mylně zrušila a ponechal se pouze večerní program „ozdobený“ Vaškem a Evou, kteří do klasických dechovek prostě nepatří. Tato skupina vytvořená masivní a chytrou reklamou chytá důchodce a ti, protože CD nepřepalují, platí a platí za sice umně vybrané dechovkové hity povětšině cizích autorů doprovázené keyboardy a harmonikou. Ostatně harmoniku Vašek vytáhl až na poslední čtvrthodinku programu, ve kterém pochodil po areálu a nechal zazpívat i laiky, což bylo někdy strašně nevkusné. Věděl jsem, že to jsou vyhozené peníze a přemýšlím, který mudrc v organizačním štábu tuto šílenost vymyslel.

Nedělní výběr kapel se však docela vydařil. Předcházel mu však téměř maškarní úvod, chcete-li slavnostního zahájení, kdy se na pódiu producírovali poslanci a v trapné předvolební přehlídce zdravili diváky. Ke starostovu projevu, zejména k jeho přednesu, se raději vyjadřovat nebudu. Jediným opravdu normálním byl v té době na pódiu moderátor Karel Hegner.

Večerní bonbónek v provedení slovácké Glórie byl určitě velmi profesionální, muzikantky na vysoké úrovni. Gloria je kapela, která nikdy nezklame a její kapelník Zdeněk Gurský si umí vybrat opravdu špičkové muzikanty, kteří dřevohostické publikum opravdu potěšili.

Závěrem bych chtěl dodat, že se zatím nepodařilo vylít z vaničky dechovkové dítě a to hlavně proto, že už má 16 let. Je však vidět silnou pubertu a pokud se současní organizátoři opravdu nezblázní, přežije i jejich neblahé 4-leté působení.

3. Dřevohostické folkáč

Měl letos opravdu smůlu. Velká nepřízeň počasí ho hodně pokazila a měla vliv na účast i rozpoložení aktivních účastníků, ale zejména diváků. Po třech úvodních kapelách se vydatně rozpršelo a poslech z bočních stanů byl zvukově zkreslený a slabý. Také rozestavení sedacích souprav po tanečním parketu považuji za naprosto nesmyslné. Blanka Prudilová se sice snažila sestavit dobrý program, ale do poslední chvíle proklamovaná a plakátovaná účast Nadi Urbánkové, bohužel, byla tak trochu špatným reklamním tahem, ne-li podvodem na návštěvníky, když všichni dobře věděli, že Naďa teprve před nedávnem prodělala těžkou operaci. Je třeba uznat, že zaskočivší Bob Friedl byl víc než dobrou náhradou.

Také propagace této akce zejména na folkových festivalech, které našemu předcházely a kterých se pravidelně zúčastňuji, byla velmi slabá, ne-li žádná.

Možná příště bude líp.

Ladislav Sigmund

Výše uvedený článek vyjadřuje názor autora – člena Zastupitelstva městyse Dřevohostice Ladislava Sigmunda. Redakční rada Dřevohostického zpravodaje jej ponechává bez komentáře.

Tenisový „Lojza cup 2009“

(1. ročník vzpomínkového turnaje čtyřher na kamaráda Lojzu Pořízka)

Už na výroční schůzi tenisového oddílu jsme se dohodli, že turnajem čtyřher, hry, kterou Lojza měl tak rád, uctíme světlou památku našeho kamaráda, dlouholetého spoluhráče a spoluzakladatele tenisového oddílu. Lojza byl totiž pro svou milou povahu, dobrosrdečnost, ale i výbornou tenisovou hru vyhledávaným hráčem pro oblíbenou čtyřhru.

Čtveřice hlavních organizátorů, rodina Pořízkova, Zámečnictví Zdeňka Pořízka, MUDr. Eduard Sohlich a Laďa Sigmund dokázali udělat pro všechny účastníky opravdu pěkný tenisový den se vším, co k tomu patří. Zejména občerstvení bylo na úrovni. Nechyběl kvalitní hovězí guláš, klobáska ani pivečko. Děvčata z oddílu se postarala o koláčky a zákusky. Při účasti 19 dvojic se našli i nespokojenci, kterým nevyhovoval los a systém soutěže. Drtivá většina však byla spokojena, a tak se hrálo na všech třech kurtech od 9 až do 18 hodin. Ze tří skupin pak postoupily první 2 dvojice do závěrečné skupiny o 1. až 3. místo a 4. až 6. místo. Hrála se také útěcha o 7. až 9. místo.

Výsledky turnaje:

1. Pavel Neděla, David Sehnálek
2. Petr Maceček, Jiří Vašina
3. Josef Srovnal, Vlastimil Pecháček
4. Ladislav Sigmund, Oldřich Šiška
5. Ota Kubíček, Jan Kubíček
6. Eduard Sohlich, Aleš Kuča
7. Antonín Chytil, Jan Chytil (1. místo v soutěži útěchy)

Turnaje se zúčastnilo celkem 38 hráčů a hráček. Vítězná dřevohostická dvojice – David Sehnálek a Pavel Neděla sice spolu dlouho nehrála a chvíli trvalo než se rozehráli, jejich výkon však stoupal s každým utkáním ke konečnému suverénnímu vítězství, za které obdrželi pěkný putovní pohár. Příjemně překvapila i další dvojice Petr Maceček s Jirkou Vašinou, kteří po zásluze obsadili 2. místo. Ale i ostatní hráli podle svých možností naplno i pro radost.

Počasí bylo vyloženě tenisové, a tak hlavní podzimní turnaj sezony splnil své očekávání a stal se pěknou vzpomínkou na kamaráda.

Ladislav Sigmund

Jezdecký klub Gracie

Jak již jste si mohli všimnout, nachází se v Dřevohosticích a blízkém okolí nejeden kůň. Z tohoto důvodu bylo dne 12. 3. 2009 založeno občanské sdružení nesoucí název Jezdecký klub GRACIE Dřevohostice, přičemž GRACIE je jméno první a nejstarší kobylky, která na svém hřbetě zaučila spoustu jezdců a převedla je přes nespočet startů na přední místa nejedněch závodů.

Václav Vydra s Milošem Kvasnicou

Cílem založení JK bylo nějakým způsobem sjednotit koně a jejich majitele v jeden celek, ať už za účelem reprezentativním, organizačním a hlavně z důvodu stížností na pošpiněné chodníky a pošlapaná pole od koní, čemuž se JK snaží zabránit stanovenými pravidly a za všechny své členy ručí, že je budou dodržovat.

Ačkoliv vznikl teprve před pár měsíci, může se již nyní pyšnit skvělými výsledky získanými na hobby parkurech v rámci mikroregionu Moštěnka, ale i v jiných regionech. JK GRACIE se snaží vzdělávat mladé jezdce především v parkurovém skákání a westernovém ježdění. V Dřevohosticích proběhl Zámecký hobby den, kterého se zúčastnilo 8 členů, kteří si odvezli 6 pohárů za 2.–5. místa.

JK se snaží se svými koňmi pracovat metodou přirozené komunikace, kdy hrubou sílu a násilí zastupuje souhra a partnerství mezi člověkem a koněm. Ukázku této metody můžete zhlédnout na různých akcích od dětských dnů po různé oslavy na severní Moravě.

V současné době tvoří jezdecký oddíl 10 členů a 12 koní. Pro případ, že by v budoucnu vznikly nějaké potíže s koňmi v této obci, což si jistě nikdo nepřeje, uvedu jména, na která se můžete obrátit. Nerada bych, abyste všechny "koňáky" házeli do jednoho pytle. S připomínkami, stížnostmi či žádostmi se obracejte, prosím, na jednatelky klubu Věru Michálkovou nebo Kláru Hanzlovskou, které jsou zodpovědné za ostatní členy.

Jedna z největších a nejkrásnějších radostí jezdeckého klubu jsou již 2 odchovaná hříbatka a co nevidět přibudou další.

Jezdecký klub by chtěl spolupracovat s místním ústavem sociální péče ADAM a tím rozdávat požitky z přítomnosti koní i mezi chlapce tohoto spolku.

Dne 19. září se členové JK pustili do své první akce a uspořádali I. Hubertovu jízdu v Dřevohosticích. Na slavnostním nástupu, kde se sešlo přes 40 koní a 3 vozatajci, je přivítal místní bavič pan Miloš Kvasnica s velkým milovníkem koní a hercem panem Václavem Vydrou. Před polednem se koně s jezdci vydali na trať a v závěsu za nimi povoz s diváky, který kočíroval náš pan kastelán Jiří Kasperlik. Všichni obdivovali krásy Dřevohostic a blízkého okolí. Během vyjížďky se jezdci občerstvili v nedaleké lesní chatě, kde po bohatém občerstvení ti nejmladší hledali lišče ukryté v lese. Poté se všichni odebrali na rozlehlé pole, na kterém proběhl souboj o Krále honu. Po návra-

1. Hubertova jízda v září 2009

tu do zámecké zahrady se s celým houfem rozloučil mastr Petra Chytilová a nyní se již mohli všichni vrhnout na srnčí guláš a další dobroty. V odpoledním programu nechyběly hry pro děti, vožení na koních a vystoupení mažoretek z Bystřice pod Hostýnem pod vedením Ivany Svobodové a Jany Kroupové. Večer se o zábavu postarala kapela MultiSins z Hranic a proběhl soud svatého Huberta, na kterém byli účastníci Hubertovy jízdy odsouzeni za své prohřešky. Pestrý a náročný den byl zakončen bohatou tombolou, po které zůstala památka na tento den v koutku dětského hřiště – prase Vendelín. JK děkuje všem, kteří tuto akci podpořili a spolupodíleli se na přípravě.

JK klub má velký zájem o vzdělávání mládeže a s radostí přijímá nové členy. Na závěr bych chtěla celému JK popřát mnoho sportovních a chovatelských a jiných úspěchů do budoucna. *Hana Mayerová*

Tenisový tábor v Dřevohosticích

Již čtvrtým rokem proběhl na tenisových kurtech v Dřevohosticích pětidenní „Tenisový tábor“ pro děti z Dřevohostic a okolí. Pod odborným vedením trenéra Josefa Václavíka a pomocných trenérů Michala Spáčila a Přemka Spáčila z Veselíčka trénovalo 13 tenisových hráčů ve věku od 6 do 20 let. Tento tábor probíhal pod záštitou Nemocnice Hranice a. s. pod vedením MUDr. Eduarda Sohlicha, MBA a každým rokem je dětmi více oblíben. Hlavně nejmenší hráči byli hrou nadšeni, protože výuka byla zaměřena nejen na výukovou část, ale i na zábavnou hru. Získávali první zkuše-

nosti s tenisovým kurtem, odskokem tenisového míče, učili se správně zasahovat míč raketou a základní pravidla hry. Starší hráči naopak zdokonalovali svou tenisovou hru, trénovali forhendy, bekhendy, podání, riterny, voleje atd. Bylo vidět, že za týden pod vedením trenéra udělali značný pokrok.

Poslední den proběhl závěrečný turnaj, kde se v mladších dětech umístili na:

1. místě	Honzík Sigmund	3. místě	Pavel Neděla
2. místě	Nikola Peterková	4. místě	Filip Dostál

Starší hráči se umístili na:

1. místě	Adam Sohlich	3. místě	Tomáš Chytil
2. místě	Martin Jakubál	4. místě	Karel Jakubál

Tenis je velmi elegantní míčová hra a u nás v Dřevohosticích se hraje na tenisových dvorcích již od roku 1980. Děkujeme Josefu Václavíkovi a MUDr. Eduardu Sohlichovi, MBA, že pro naši tenisovou mládež v Dřevohosticích dokázali připravit a zorganizovat takovou sportovní akci jakým tenisový tábor byl. *Jana Navrátilová*

Přijďte si zacvičit aerobik

V září jsme se opět začali scházet v sokolovně při lekcích aerobiku. Lekce AE pro ženy jsou dvakrát týdně, vždy v pondělí a ve čtvrtek.

V hodinách aerobiku pro dívky a ženy se věnujeme jak klasickému aerobiku, tak step aerobiku. Hodina klasického aerobiku a jeho různých forem je vždy spojena s posilováním, kdy využíváme různé pomůcky (overbally, činky, gumy, švihadla apod.).

Při step aerobiku využíváme pomůcku „step“ (malý schodek), který činí cvičení intenzivnějším zejména pro dolní část těla. Při cvičení dochází k větší spotřebě energie než při jiných klasických aerobních aktivitách.

V letošním školním roce jsme zahájili i cvičení pro děti rovněž se zaměřením na aerobic. O cvičení je velký zájem, děti jsou rozděleny do dvou skupin podle věku. Mladší děti cvičí v pondělí, starší děti ve čtvrtek.

Mladší děti ve věku 4–8 let volnou formou (písničky, hry, cvičební pomůcky) získávají základní pohybovou průpravu a učí se nejzákladnější kroky z aerobiku.

Starší děti ve věku 9–15 let se učí základy aerobiku včetně anglického názvosloví a začínají cvičit své první choreografie.

Velmi rádi přivítáme všechny nové zájemce o cvičení pro děti i dospělé.

Rozvrh cvičebních hodin aerobiku a cvičení dětí v sokolovně Dřevohostice

Pondělí	17.15–18.00 hodin	mladší děti (4–8 let)
	18.00–19.00	aerobic, posilování
Čtvrtek	17.30–18.30	starší děti (9–15 let)
	18.30–19.30	step aerobic

Věra Obkráčilová

V Dřevohosticích se cvičí tai-či

Někdy životní okolnosti přinutí člověka se poohlédnout kolem sebe, aby si usnadnil bytí. Naše cvičitelka paní Libuše Válková bydlí v Přerově a já se o ní dověděla až v Karlových Varech. Po mé půlroční zkušenosti jsme se domluvili na cvičení v Dřevohosticích.

Proto v letních měsících probíhalo prázdninové cvičení tai-či pro zdraví v kouzelném prostředí zámecké zahrady. Nejprve se zájemci měnili, postupně rostl zájem a nakonec se cvičení natolik zalíbilo, že se chceme scházet i nadále v zimních měsících v zámecké tělocvičně.

Dovolte mi, abych vám krátce tai-či představila. Zde je pohyb jemný, nenáročný a je pro každého bez rozdílu věku. Je důležité zkoordinovat mysl, dech a pohyb těla. Pravidelné cvičení snižuje hladinu stresu, zlepšuje tělesnou rovnováhu, pružnost svalů, paměť, psychiku a imunitu. Provádění pohybů nastoluje pocit klidu.

Tai-či je vhodné pro moderní způsob života. Cvičení lze zařadit do libovolného denního rozvrhu, protože na ně nepotřebujeme více než pár minut denně. Po každém cvičení se cítíme uvolnění, jakoby z nás spadla tíha.

Proto zvu na toto relaxační cvičení všechny, kdo mají chuť pro sebe něco udělat.

Dagmar Kučerková

Memoriál Františka Zlámala – Turzovka 2009

letos už popáté

Asi málokterý z dřevohostických i přespolních příznivců cykloturistiky si dokáže představit měsíc srpen bez účasti na tradičním memoriálu Fantiška Zlámala, mající za cíl „prameny uzdravující vody“ u slovenského městečka Turzovka.

Letošní pátý ročník možná některé překvapil dřívějším termínem konání, který byl zvolen pro jistotu vlídného cyklopočasí na 16.–17. srpna (a nutno dodat, že to byla ta správná volba).

Účastníci letošní „Turzovky“: J. Lehnert, M. Zlámal, J. Horáková, J. Horák, B. Schwarz, M. Zlámalová, K. Bahounek, L. Vařecha, M. Vařechová, A. Škrabal

Zasloužené pivo Na Špici

V místě zahájení na dřevohostickém náměstí se onoho sobotního rána sešlo osm „skalních“ příznivců cyklistiky, připravených absolvovat dvoudenní cyklovýlet. Po krátké poradě byla pro letošní rok zvolena počáteční trasa cesty přes Tesák, Vsetín, Velké Karlovice a Makov. Zastupujícím vedoucím za dočasně zdravotně indisponovaného M. Zlámala byl ustanoven J. Horák, který se bezodkladně ujal své funkce. S příslibem krásného počasí bylo naše putování zahájeno panem M. Kvasnicou a jeho vynikajícím domácím produktem (děkujeme též paní Kvasnicové). Zmíněný povolený doping nás všechny pořádně nastartoval, o čemž svědčí také fakt, že na první otevřené občerstvení jsme narazili až po 45 kilometrech ve vesničce Janová za Vsetínem. Po doplnění životadárných tekutin a malé svačince jsme pokračovali po velmi pěkném pravém břehu vsetínské Bečvy dále do cíle. Sluníčko již krásně hřálo, a tak byla nevyhnutelnou další zastávkou nádrž u Karolinky, která nás osvěžila příjemným koupáním a nerozhodilo nás ani zbourání naší oblíbené dřevěnice, kterou nahradil skromný bufet s pivem a párky.

Osvěženi příjemnou koupelí a posilnění obědem jsme vyrazili k nejobtížnější části cesty, výšlapu kopce z Velkých Karlovic na slovensko-české pomezí k Makovskému průsmyku. Přes očekávanou obtížnost jsme i tuto část trasy zvládli velmi brzy a před námi byl již jen sjezd do Makova a z něj pak do cíle cesty – Turzovky. Zbývající část rychle uběhla a před námi zůstala poslední fáze, pěší putování k léčivým pramenům Panny Marie.V cíli naší cesty jsme se setkali s „duchovním otcem“ memoriálu panem Milanem Zlámalem a jeho paní Maruškou, kteří dorazili k pramenům druhou možnou cestou směrem od Čadce.

Čas nemilosrdně ubíhal, a tak jsme se po osvěžení pramenitou vodou, naplnění všech nádob a zhotovení nezbytných fotografií všichni společně vydali zpět do Makova, kde jsme byli jako v předchozích letech ubytováni ve srubech penziónu Makov.

Posilněni dobrou večeří, domácími dobrotami, borovičkou a zubrem jsme při překrásném teplém podvečeru přešli ke společenské části prvého dne putování. I tato část se nám velmi líbila, o čemž svědčí i federální závěr akce s česko-slovenskými popěvky.

Ranní vstávání a příprava na druhý den cesty nečinila nikomu problémy, a tak jsme byli všichni velmi brzo po snídani nachystaní zdolávat další kilometry na cestě zpět do Dřevohostic. Po krátkých úvahách některých z nás o možné hřebenové trase jsme se nakonec všichni vydali původně navrženou trasou přes Horní Bečvu, Rožnov p. R. a Val. Meziříčí zpět. Tato trasa byla již hodně pohodová a příjemně nás překvapil i menší provoz na této frekventované cestě. Kolem poledne jsme byli v Rožnově, který byl místem pauzy na oběd. Zde jsme si také zvolili závěrečný směr cesty do Dřevohostic přes Choryni, Kelč a Všechovice. Zase super volba, nádherný terén a minimální provoz. V Příleském mlýně u Všechovic jsme naposledy doplnili potřebnou ener-

gii a všichni jsme se již velmi těšili na závěr našeho putování do příjemného prostředí hospůdky Na špici u pana Krutila.

Příjemně vyčerpáni jsme dorazili do cíle a odměnou za naše výkony nám byly mimo dobrého pivečka též dobroty, kterými nás přivítaly M. Zlámalová a J. Fuksová.

Jubilejní pátý ročník Memoriálu Fr. Zlámala byl díky výborné partě, nádhernému počasí a krásnému prostředí nedalekých Beskyd opět nezapomenutelným zážitkem pro všechny jeho účastníky. Nikdo z nás příznivců této akce není lakomý a rád se podělí o tyto krásné zážitky s dalšími potencionálními účastníky.

A proto všichni příznivci kol, zkuste to s námi v srpnu roku 2010, budeme se těšit a věříme, že vy nebudete litovat. *Lumír Vařecha*

Září v mateřské škole

V úterý 1. září opět ožila po dvouměsíčních prázdninách naše mateřská škola.

První den se sešlo asi 40 dětí. Staří mazáci se radostně zdravili, nováčci a nejmladší děti uronily nějakou tu slzičku. Krušno bylo i některým rodičům. Během dvou týdnů se však všichni skamarádili, nové děti si zvykly na denní režim ve školce a starší jim v tom zdatně pomáhají.

Děti jsou rozděleny do dvou oddělení – Myšáků a Sluníček. Starají se o ně, jako v minulých letech, stejné paní učitelky: Jitka Sedlářová, Olga Velická, Alena Pořízková, Dana Hájková a paní školnice Jaroslava Kuželová s kuchařkou Janou Nelešovskou.

Došlo ke změně na postu ředitelky, ale koncepce školy zůstává stejná. Certifikát ze Státního zdravotního ústavu v Praze nás zařazuje do sítě škol podporujících zdraví. Podle projektu Zdravá mateřská škola pracují v Olomouckém kraji pouze dvě mateřské školy – naše a MŠ Jindřichov.

S výchovně vzdělávacím programem a plánovanými akcemi byli rodiče seznámeni na první společné schůzce. V září už máme za sebou i jedno divadelní představení s návštěvou dětí z první třídy ZŠ. Naplánovaných akcí je hodně a některé z nich se už staly tradicí, např. otevírání a zavírání zahrady, Mikulášská nadílka, spaní pod stromečkem, vítání občánků, maškarní, čarodějnice, Den matek, výlet, maturita, poslední zvonění...

Pro veřejnost chystáme na **pátek 13. listopadu 2009 den otevřených dveří**. Uskuteční se v rámci oslav 45. výročí zahájení provozu v naší mateřské škole. Již po třetí proběhne i setkání bývalých učitelek a pracovníků mateřské školy. Srdečně Vás všechny zveme na prohlídku budovy, nově vybavených tříd a úprav provedených v posledním období.

Máme pěknou mateřskou školu s moderními pomůckami a hračkami, ale víme také, že je stále co zlepšovat. *Jitka Sedlářová, ředitelka mateřské školy*

Z naší školy

Jak jsme letos začali

„Vlaštovky na dráty, děti do školy," zavelí každoročně končící léto. Zatímco tažné ptactvo usedá spořádaně do jedné linky, na 190 žáků se 1. září přiloudalo ke škole

ve štěbetajících houfech. Nejvíce se prý těšili na to, jak si zase se spolužáky pěkně zablbnou a zařádí. Nejpočetnějšími třídami je letos 8. a 9. ročník, a tak můžeme očekávat, že až opustí školu, sníží se i průměrný počet žáků na třídu. Čtyřiadvacet prvňáčků přiskotačilo do školy plno očekávání a teď se radují ještě víc, když dostali první známky. Víte, jak se takový malý prvňák nadře, než mu do žákovské knížky přibude jednička?!

Všichni návštěvníci naší školy říkají: „Školičku máte čím dál hezčí." A nechválí jen pestré obrázky a květiny na chodbách, ale také vylepšení celé budovy i pozemku. Děti už skáčou po školním hřišti jako opičky a hrají si v upraveném parčíku. Ohrazení celého areálu bylo začátkem července dokončeno i z ulice Školní, a tak dnes přicházíme ke škole kolem novotou zářící pískovcové zídky se zeleným pletivem. Škola získala nejen upravený vzhled, ale i ochranu před nezvanými vandalskými návštěvníky.

Největší změny ale objeví ti, kteří dostanou hlad. O přestávkách si děti mohou zakoupit housku s masem a zeleninou nebo třeba nový sešit, ale také mléčné výrobky a nápoje ze státem dotovaného programu Školní mléko. Kde? Přece v miniobchůdku Svačinka, který vede paní Pešáková.

Někteří zpočátku zmateně pobíhali, než se v nové, žlutě vymalované školní jídelně naučili, jak se správně postupuje od polévky až po kompoty a kam se odkládá použité nádobí. Paním kuchařkám přibyli i noví pomocníci – stroje a zařízení. Sklady, přípravny a vlastní vývařovna byly konečně propojeny novou chodbičkou. Nejvíce si ale pochvalují novotou zářící výdejní centrum a mycí linku.

Protože žádné změny nepřijdou jen tak samy, dovolte mi poděkovat především zastupitelstvu městyse Dřevohostice, zejména panům starostovi a místostarostovi, kteří sehnali a uvolnili finanční prostředky potřebné k provedení všech modernizací a vylepšení.

Děkujeme i panu Romanu Navrátilovi, který zručně opravil technický oříšek – neustále padající okapový svod na tělocvičně. Finančně škole v tomto kalendářním roce pomohly i účelové příspěvky obcí Čechy a Radkovy a firmy Radek Stískal, Říkovice a věcný dar firmy Amsoft s.r.o., Ostrava – Zábřeh. Dovolte mi, abych za všechny spolupracovníky i děti poděkovala našim zastupitelům za vstřícnost a všestrannou podporu a sponzorům za jejich přispění a pomoc.

Přejme si, aby letošní školní rok byl bohatý na úspěchy a přinášel dětem, rodičům i učitelům a ostatním zaměstnancům školy příjemné pocity z co nejlépe vykonané práce.

Vaše řídící Nataša Kučerová

Škola v přírodě – Hostětín

Už jste někdy zkoušeli sladký jablečný mošt vlastní výroby, hru s pestrobarevnou kuličkou z ovčí vlny nebo docela odvážné skoky do hromady švestkových pecek a dřevěných odřezků? To vše a ještě mnohem víc jsme si vyzkoušeli my, šesťáci a sedmáci na zářijovém pobytu v Hostětíně na škole v přírodě. Ale raději po pořádku a od začátku.

Čtyřdenní pobyt se uskutečnil v polovině září a docela jsme si užili těch pár dní bez školního vyučování uprostřed nádherné přírody v krajině Bílých Karpat. Moc se nám líbil celodenní výlet na čerstvém vzduchu, rozkvetlá louka plná ocúnů, kde jsme si vyzkoušeli shrabovat seno, hledat i ty nejmenší živočichy nebo se zaposlouchat do všech možných zvuků okolní přírody. Báječné bylo vyběhnout na dřevěnou rozhlednu, odkud se nám otevřel výhled na podzimní krajinu moravsko-slovenského pomezí. Náš skvělý pan průvodce nás naučil opékat „hady“ z chlebového těsta a zároveň si vychutnat krásu zdejší krajiny. Dnes už víme, jak se chovat v přírodě, abychom jí neubližovali a zůstala stále tak krásná, jak jsme ji zažili my.

Příjemným překvapením bylo místo našeho pobytu ekologicky vybavený dům v Hostětíně s pěkným ubytováním, usměvavými kuchařkami – to když jsme si chodili pro nášup, večerními soutěžemi, závěrečným táborákem a počasím, které nám až na jediné propršené dopoledne skutečně přálo. I když mnozí z nás brblali na to, že i tady se musíme

učit a poslouchat, brzy vstávat či naopak brzy zalehnout, většina z nás byla spokojená a určitě bychom si pobyt prodloužili. Na unavené a uchozené nožičky se brzy zapomene, nespokojenci a remcálkové jsou vždycky, ale někam si společně vyrazit, pobavit se, něco nového se naučit, poznat nový kraj s krásnou přírodou – a v té i třeba maličko zabloudit, jak se nám to povedlo při hledání dřevěných soch, užít si legraci s kamarády, to vše určitě stálo za to. A pokud chcete znát náš typ na skvělý výlet, tak ten zní: Bílé Karpaty – obec Hostětín, okres Uherské Hradiště. *spokojení šesťáci a sedmáci*

Škola v přírodě – Sluňákov

V úterý 29. září jsme se páťáci, čtvrťáci a někteří třeťáci konečně dočkali. Ráno jsme u školy naložili kufry do autobusu, zamávali rodičům a vyrazili do školy v přírodě s programem Bobří putování na Sluňákov (Centrum ekologických aktivit města Olomouce v Horce nad Moravou). Tam jsme dostali své pokojíčky v moderní budově, která je z velké části zakryta hlínou a roste na ní tráva. Pak jsme si vyrobili každý svou jmenovku a šli ven. Dověděli jsme se, jak je bobří tělo přizpůsobeno k životu ve vodě a hráli jsme na upíry a na střeše hoňkoschovku.

Odpoledne jsme se vypravili k tůňkám pozorovat vodní živočichy. Našli jsme například splešťuli blátivou, znakoplavku, larvy vážky, žáby. Každý měl síťku a lovil. Někteří si ani nevšimli, že se jim gumáky zabořují do bahna, to pak byla legrace. Ve středu jsme si vyjeli na půldenní cyklovýlet. Naše kola byla pojmenovaná třeba Vendula, Bob, Jasmínka, Mireček. Dojeli jsme k jezeru Chomoutov a tam dalekohledy pozorovali vodní ptáky. Viděli jsme volavku, potápku roháče, kormorány, labuť. Odpoledne jsme si odlili stopy bobra. Večer jsme si šli do jídelny vyrobit housky. Byly moc dobré.

Ve čtvrtek jsme si povídali o planetách a Slunci. Po stromech byly obrázky planet

a my jsme pak po nich běhali. Odpoledne si povídali o elektrárnách a bobřík se seznámil s příběhy dětí z různých zemí, co je trápí, jak si hrají na Haiti, v Mongolsku, Ugandě. Potom jsme hledali zelené kostky a stavěli z nich bobří hrad. Po večeři jsme venku vyráběli indiánský náhrdelník z kamenů, větviček, šípků, listů. Večer jsme šli stezkou odvahy a nahmatávali v pytlíku všelijaké předměty. Pak byla večerní procházka s baterkami kolem Sluňákova. Na závěr jsme byli odměněni diplomy. Někteří byli oceněni i za šíření dobré nálady, statečnost při odloučení od maminky, nejčistší pokoj, nejhorší pokoj, za zvídavost a přírodovědné znalosti. V pátek jsme jeli autobusem na Loveckou chatu, kde jsme viděli výcvik koní, jezdili na koních, hráli minigolf a zkoumali bobří hrad i s televizí a filmem o bobrovi. Pak jsme jeli poobědvat na Sluňákov, naložili věci a vraceli se domů. Škole v přírodě dáváme známku 1. Vyzkoušeli jsme si zajímavé věci, zahráli nové hry a máme spoustu zážitků. *žáci 5. třídy*

Environmentální aktivity v základní škole

Naše škola se nachází v pěkném čistém prostředí, obklopená přírodou. Na dosah máme pole, louky, les i vodu. Podmínky, které by nám mohly leckteré školy závidět, se snažíme maximálně využívat. Chceme, aby naši žáci měli přírodu rádi, cítili se v ní dobře a z vlastního přesvědčení se podíleli na její ochraně a rozvoji. K tomu všemu přispívají aktivity environmentálního vzdělávaní a výchovy, které jsou jedním z průřezových témat školního vzdělávacího programu Veselá škola. Ti, kteří sledují dění v naší škole, si jistě všimli aktivit ve školní zahradě (vybudování dětského hřiště, založení pokusných políček, budování naučné stezky školním parkem, výsadby zeleně, třídě-

ní odpadu, aj.). Tyto práce byly provedeny v loňském roce za finančního přispění nadace Partnerství, programu Učíme se a hrajeme si pod stromy, na kterém spolupracovala naše škola s městysem Dřevohostice.

Letos jsme se zapojili do rozvojového programu MŠMT Podpora environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO) ve školách a na vypracovaný projekt získali částku 150 tisíc Kč. Díky této dotaci jsme mohli našim žákům nabídnout účast na dvou týdenních pobytech v ekocentrech Hostětín a Sluňákov a rodičům tak ušetřit asi polovinu nákladů. Podpořili jsme i přírodovědné exkurze a výlety (CHKO Bílé Karpaty a lázně Luhačovice, Vizovice, polesí Valšovice, Olomouc, Znojmo a další). Děti měly finančně dotovány i výukové programy Zdravověda, Poznej svého psa, EKOgráfek, Dravci. Část peněz byla použita na další vzdělávání pedagogických pracovníků a na nákup přírodovědných pomůcek a encyklopedií. Náš školní parčík byl vybaven stoly a lavicemi. Pod korunami stromů tak vznikla malá přírodní učebna. Vypracování projektů je časově náročné a úspěšnost získání dotace je vždy nejistá. Je to však jedna z mála možností, jak pomoci škole i jejím žákům realizovat zajímavé aktivity a zprostředkovat tak dětem nevšední zážitky.

Jana Zajícová, koordinátorka EVVO

Comenius

Část žáků 8. třídy bude po dva roky zapojena do mezinárodního programu Book of Cultures. Naše škola navázala spolupráci se školami ve Francii, Španělsku a Maďarsku. V rámci tohoto programu si mohou naši žáci dopisovat s dětmi z těchto zemí, pracovat na společné knize a také se mohou zúčastnit výměnných pobytů. Prostředky na tuto akci poskytla Národní agentura pro evropské vzdělávací programy. Žáci naší školy tak dostávají příležitost cestovat, seznamovat se s novými kamarády, poznávat prostředí jiných zemí. Koordinátorkou celé akce je na naší škole paní učitelka Jana Janečková, vyučující angličtiny.

Kuchařské povídání

Dřevohostičtí hasiči už několik let spolupracují s hasičským sborem ze slovenské obce Zlaté. Často se vzájemně navštěvují a účastní se hasičských závodů. Letos v červnu pozvala starostka Zlatého Mgr. Mária Ontkaninová na návštěvu i vedení našeho městečka. Při této příležitosti ochutnali výborný koláč, na který nám paní starostka poslala recept, a přidala ještě jeden na tradiční slovenskou polévku.

Silonový koláč zo Zlatého

Rozpočet: 1 kg polohrubej múky, 50 g Ramy, 50 g cukru, 1 kocka droždia (kvások), 0,5 l mlieka, 1 vajce, pol vrecúška prášku do pečiva, 1 vanilkový cukor, soľ, 1 šľahačka v prášku, 5 ks umelého sladidla

Postup práce: V časti mlieka rozpustíme trošku cukru, sacharín a droždie a necháme vykysnúť kvások. Vykysnutý kvások pridáme k ostatným surovinám a jednu hodinu miesime na hladké cesto. Z cesta odoberieme asi štvrtinu a zamiesime do neho kakao. Prikryjeme ho obrúskom a necháme kysnúť 1 hodinu. Biele cesto rozdelíme na

2 väčšie bochníky a 2 menšie bochníky, kakaové cesto na 2 menšie bochníky. Malé bochníky vyvaľkáme, na biely plát priložíme vyvaľkaný kakaový plát a zrolujeme ich do štrúdle. Z veľkých bielych bochníkov vyvaľkáme štrúdle rovnakej hrúbky ako bielo – kakaové štrúdle. Vzniknuté 4 štrúdle prepletieme ako vianočku a preložíme ju do vyššieho pekáča. Necháme 1 hodinu vykysnúť, potrieme rozšľahaným vajíčkom a pečieme 35 minút pri 180° C.

Silonový koláč ze Zlatého

Tento koláč sa pečie na významné sviatky v roku a pri dôležitých udalostiach v rodine (svadba, krstiny, oslavy životných jubileí ...). Vydrží mäkký niekoľko dní, je chutný s maslom, medom, lekvárom ....

Mačanka (po prehýrenej noci)

Sušené huby uvaríme v osolenej vode. Šťavu z kyslej kapusty dáme variť, zriedime ju vodou, aby bola príjemne kyslá. Pridáme cibuľu v celku, cesnak celý, nové korenie, bobkový list, čierne celé korenie a povaríme asi 10 minút a precedíme. Do čistého vývaru dáme údené mäso (klobásu, údenú krkovičku, šunku...) a varíme, kým mäso nezmäkne. Uvarené mäso vyberieme, pokrájame na kocky. Do mačanky nalejeme vodu, v ktorej sme varili huby. Z vody, kyslej smotany a hladkej múky pripravíme zátrepku, ktorou zahustíme mačanku (hustota omáčky). Pridáme pokrájané uvarené huby a uvarené pokrájané mäso. Na oleji (masti) popražíme pokrájanú cibuľu a cesnak až do ružova, odstavíme a pridáme sladkú červenú papriku. Nalejeme do mačanky a dochutíme soľou, vegetou, čiernym korením. Pre labužníkov na každý tanier navrch mačanky nalejeme za lyžicu prepraženého masla. Jeme s chlebom.

Uvariť dobrú mačanku je vizitkou každého dobrého kuchára. Rozpočet koľko ktorých surovín dať do mačanky je dosť ťažké, pretože všetko závisí od kyslosti šťavy z kapusty a chuti jedákov. V minulosti jedlo bolo hlavným jedlom roľníkov, pretože je sýte a lacné (varilo sa bez mäsa). Dnes si ho pochvaľujú najmä muži, ktorí celú noc vymetajú krčmy a ráno je žalúdok obrátený hore nohami.

Dobrú chuť vám praje Mária Ontkaninová,
starostka obce Zlaté na Slovensku

Starosta chválí

- paní Blanku Wolframovou (Bednářovou) za tlumočení při letošních dechovkách
- celý realizační tým dechovek včetně skupiny, která organizovala dopravu
- pana Jaroslava Čecha za vzornou údržbu hřbitova
- Marka Jakubce za sestavení internetových stránek o archeologických nálezech z pravěku Dřevohostic www.jakubalpravek.estranky.cz

Krátké ohlédnutí za Vesnicí roku 2009

V minulém zpravodaji jsme vás, vážení spoluobčané a čtenáři, informovali o účasti našeho městečka v soutěži „Vesnice roku 2009“. V krajském i celostátním kole se stala Vesnicí roku 2009 obec Tučín a my ji k vítězství blahopřejeme. Když budete mít cestu do Přerova, zajeďte se podívat do této malé vesnice. Při pozorném projíždění vás zajisté zaujme úprava veřejného prostranství, posečená tráva, upravené květinové záhony, krajnice bez plevele atd. Přitom obec má pouze jednoho pracovníka, který se stará o úpravy veřejného prostranství. Možná je dobré si položit otázku, jak to dělají? Podobnou otázku položili redaktoři i starostovi obce Jiřímu Řezníčkovi, a tady je jeho odpověď:

„Na zvelebování vesnice se podílejí dobrovolně naši lidé. Pozemky a předzahrádky před domy si vzali sami na starost, přitom se jedná o obecní pozemky. Pěstují tam kytky, sečou trávu a je to pro ně samozřejmost. Dokonce za mnou přišla jedna starší paní s tím, že už na to nestačí, zda by mohla obec na její předzahrádce pomoci. Chtěla prostě jen, aby to před jejím domem vypadalo pěkně, byť se nejedná o její pozemek. Obec má techniku a samozřejmě počítáme s tím, že pokud to už někdo nezvládá, jsme na řadě my. Ale úžasný je ten přístup lidí. Vesnicí vede cesta, která patří Olomouckému kraji a pro naše lidi je naprosto přirozené, že když je potřeba, vezmou motyčky a kolem obrubníků cestu očistí. Nepříčí se jim dělat práci, která by měla náležet někomu jinému.“

Tak co tomu říkáte? Sami cítíme, že na údržbě veřejného prostranství máme co dohánět. Jsem velmi rád, že celé řadě našich občanů záleží na úpravě prostor před jejich domem a je to pěkný pohled. Nepochybuji o tom, že se nám společně podaří do této činnosti zapojit i ostatní spoluobčany. Věřím, že se zanedlouho obyvatelé Tučína budou jezdit dívat i k nám do Dřevohostic, jak vypadá upravená a zvelebená obec.

Stanislav Skýpala

Začínáme prezentovat náš zámek

V rámci výměny zkušeností v „Programu obnovy venkova“ na území střední Evropy navštívila naše městečko 24. září 2009 delegace z opolského vojvodství v čele s náměstkem maršálka Opolského vojvodství panem Tomaszem Kostuszem. Delegace byla složena ze zástupců jednotlivých polských vojvodství, kteří realizují také své programy obnovy venkova. Setkání se rovněž zúčastnila i delegace z Olomouckého kraje v čele s Mgr. Ivo Slavotínkem. Přítomen byl i Ing. Karel Stojan z Ministerstva zemědělství.

Organizátorem tohoto setkání je Místní akční skupina (MAS) – Partnerství Moštěnka, které jsme členem. Po přivítání na nádvoří zámku byla delegace pozvána do obřadní síně na oběd. Během oběda byli hosté krátce seznámeni s historií a současným děním v našem městečku. Následovala prezentace projektů rozvoje venkova v MAS – Partnerství Moštěnka a DSO MR Moštěnka, dále proběhla prezentace programů Krajského úřadu Olomouckého kraje na podporu venkova a prezentace projektů MR Moštěnka a obcí – spolupráce s Polskem.

Následující den 25. září 2009 jsme v prostorách zámku uvítali delegaci MAS Střední Povltaví o.s. z okresu Písek. V delegaci byli zastoupení starostové obcí, které jsou členy MAS. Po přivítání následovala prohlídka zámku, prezentace realizovaných projektů v Dřevohosticích i diskuze na téma zkvalitnění podávaných projektů na získání dotací.

Ve dnech 13. a 14. října navštívili náš zámek partneři ze slovenské MAS Malohont. Rovněž na tomto setkání proběhla prezentace projektů MAS – Malohont, projektů městyse Dřevohostice, prohlídka areálu zámku s ukázkami realizovaných projektů, setkání pracovního týmu – Projekty spolupráce. V rámci společenského večera se uskutečnila ochutnávka moravských vín s odborným výkladem.

Stanislav Skýpala

Z nových knih v obecní knihovně

Emma Harrison, Nancy Butcher, Cameron Dokey: **Léto po maturitě – Poslední dny na střední, Nikdy neříkej nikdy, Splněná přání** – tři knihy s Mary-Kate a Ashley, které jsou už v posledním ročníku na střední škole Ocean View, ale ještě než půjdou na vysokou, čeká je dobrodružné léto

Hvězdy NHL 2009 – v pořadí už desátá ročenka od redakce časopisu PRO HOCKEY o NHL obsahuje portréty 50 největších hokejových hvězd současnosti, všechny české a slovenské hráče, kteří nastoupili za nějaký tým NHL v uplynulé sezoně, exkluzivní snímky a kompletní statistiky a tabulky

Gabi Neumayer: **Angličtina v práci** – Jak úspěšně používat angličtinu a vyvarovat se chyb – kniha vám pomůže s typickými situacemi, ve kterých budete Business English používat – telefonování, osobní setkání i korespondenci
Georgie D. Pamplona-Roger: **Encyklopedie léčivých rostlin** – Dr. Pamplona-Roger seznamuje čtenáře s léčivými vlastnostmi, které se skrývají v rostlinné říši. Ve dvaceti kapitolách představuje známé i méně známé rostliny a jejich účinné látky, s jejichž pomocí si člověk může upevnit své zdraví a využít je jako doplněk konkrétního onemocnění.
Neil Nedley, M.D.: **Život bez deprese** – kniha je určena nejen laické veřejnosti, zajímající se o tuto problematiku, ale také odborníkům, kteří hledají nové podněty při léčbě deprese. Kromě stručného popisu mozku a jeho funkcí či symptomů a rizik onemocnění se autor zabývá také životním stylem člověka, který chce depresí předejít nebo s ní bojovat.
Tomáš Knoz: **Karel starší ze Žerotína** – významné místo v životě Karla staršího ze Žerotína zaujímá jeho činnost coby mecenáše kulturních a uměleckých děl, stavitele zámků, podporovatele literární tvorby. Od roku 1589 bylo jeho jméno spojováno i s Dřevohosticemi. Zde se prosadil jako aktivní stavebník a na počátku 17. století na dřevohostickém zámku trávil především letní měsíce. Sem zajížděl Karel hlavně odpočívat a věnovat se svým duchovním zájmům.

Otevírací doba knihovny je každé pondělí a středu od 10 do 12 a od 13 do 17 hodin. Členský poplatek je 50 Kč/rok pro dospělé a 30 Kč/rok pro děti. Čtenáři mají k dispozici internet zdarma. Výpůjční lhůta je 1 měsíc. *Kamila Hošková*

Společenská rubrika

Významné životní jubileum

si v měsících listopadu, prosinci 2009 a lednu 2010 připomenou tito naši spoluobčané:

85 let
Jindřiška Srovnalíková
Jaroslav Veselý

84 let
Bohumila Matyášová

82 let
Jarmila Chudějová

80 let
Bohumil Ondrušek
František Žouželka

75 let
Jiří Sovadina
Stanislav Pokorný
Jaruška Kulová
Emilie Zbíralová
František Pokorný

70 let
Anna Pokorná
Adolf Kopečný
Marie Logajová
Miloslav Garzina
Alena Plháková

65 let
Marie Pechová
Mária Stejskalová

60 let
Zdeněk Mlčák
Josef Kužel
Vladimír Mintěl

50 let

Alena Toračová
Miroslav Gajdoš
Růžena Jakubálová
Marta Kynstlerová
Anna Kuželová
Dagmar Kučerková
René Václavek
Josef Tomaník

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.

Narozené děti

Daniel George Thomas
Ema Vavroušová
Veronika Kubíková

Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Uzavřená manželství

Silvie Krčmářová
a Eneko Santiso Eizaguirre
Veronika Obdržálková a Lukáš Kovář
Kateřina Kroupová a Roman Špičák

Vážení novomanželé, na Vaší společné cestě životem Vám přejeme hodně štěstí, lásky a porozumění.

Z našich řad odešli

Emilie Kopečná
František Pecha
Jana Michálková

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Vzpomínka

Dne 30. září 2009 by se dožila 100 let

paní **Arnoštka Doláková**.

Vzpomínají sokolky,
dcery Jarmila, Oldřiška
a vnučka Jaroslava s rodinou.

Dne 29. září 2009 by se dožil 100 let
pan **Václav Kužel**,
známý hudebník, kapelník, varhaník
a zpěvák dřevohostického kostela.
Vzpomínají zpěvačky, hudebníci, syn
Václav s manželkou, vnučky Romana
a Sylvie s rodinami.

Raiffeisen STAVEBNÍ SPOŘITELNA

Od 1. 10. můžete i vy financovat své bydlení s Raiffeisen.

Nyní je Vám blíž:

Nově otevřená kancelář v HOLEŠOVĚ, Palackého 522 (vedle pošty).
Kontakt: Vladimír Elbl, 775 783 290, evladimir@seznam.cz

Kadeřnictví

dámské, pánské, dětské

Hana Gadasová

Dřevohostice, Náměstí 97 (nad Kubíčkovým)

otevřeno od 2. listopadu 2009

Poskytuje všechny běžné kadeřnické služby bez objednání i na objednávku

tel. 732 580 909

Máte problémy s prodejem nemovitosti?

- **rodinného domu**
- **chatky**
- **zahrady**
- **stavební parcely**
- **pole**
- **bytu**

Pomohu Vám, tel.: 776 832 865

LÁZNĚ BOCHOŘ

jsou opět v provozu

informace na www.bochor.cz, objednávky na tel. č. 581 205 045

Slavnostní sázení stromů

v zámecké aleji „Za Valy“ v Dřevohosticích se uskuteční

v neděli 8. listopadu 2009.

Slavnostnímu aktu sázení stromů bude předcházet dopolední mše svatá v kostele sv. Havla v Dřevohosticích, kterou bude sloužit Jeho Eminence – Otec arcibiskup olomoucký, Jan Graubner.

Tato slavnostní mše bude sloužena v 10 hodin a bude zároveň i oslavou 120. výročí první slavnostní mše svaté – primice, kterou dne 14. července 1889 v dřevohostickém chrámu světil pozdější významný církevní činitel, arcibiskup a kardinál – kníže Lev Skrbenský, který u nás v Dřevohosticích prožil krásné chvíle svého dětství a mládí.

Odpoledne v 15 hodin v obřadní síni dřevohostického zámku proběhne slavnostní hudební odpoledne, které připravila Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice pod názvem

Hudební tradice městečka Dřevohostice.

Pořadem bude provázet spoluautor pořadu Mg. Zdeněk Smiřický, zpívat bude slečna Miroslava Kynstlerová, na klavír doprovází paní Zuzana Outratová.

Posluchači vyslechnou i dokument z premiéry slavnostní mše „Missa solemnis“ Josefa Schreiera v Dřevohosticích 27. 7. 2008.

Připravované kulturní akce

podzim-zima 2009/2010

listopad 2009	
1. 11. 2009	**Pietní vzpomínka na zemřelé**
8. 11. 2009	**2. společné sázení stromků v aleji kolem zámku**
14. 11. 2009	**Vycházka do lesa k pomníku letecké havárie**
16. 11. 2009	**Lampionový průvod s ohňostrojem** – připomenutí 20. výročí sametové revoluce
28. 11. 2009	**Dřevohostický country bál**
prosinec 2009	
4. 12. 2009	**Mikulášský podvečer**
18. 12. 2009	**Otevření vánoční výstavy**
20. 12. 2009	**Vánoční koncert**
24. 12. 2009	**Rozdávání Betlémského světla**
26. 12. 2009	**Štěpánská zábava**
31. 12. 2009	**Silvestrovská vycházka a Silvestrovský večer**
leden 2010	
16. 1. 2010	**Ples městečka Dřevohostice**
23. 1. 2010	**Myslivecký ples**
30. a 31. 1. 2010	**Divadelní představení Kouzlo domova**
únor 2010	
6. 2. 2010	**Strojařský ples**
13. 2. 2010	**Šibřinky + vodění medvěda**
14. 2. 2010	**Dětské hrátky**
16. 2. 2010	**Pochování Basy**